

ORZECZENIE

Główniej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych

Warszawa, dnia 26 lutego 2018 r.

Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych
w składzie:

Przewodniczący:	Członek GKO:	Arkadiusz Babczuk (spr.)
Członkowie:	Członek GKO:	Sylwester Kuchnio
	Członek GKO:	Mariusz Jerzy Golecki
Protokolant:		Paweł Matusiak

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych Roberta Wydry, po rozpoznaniu, na rozprawie w dniu 26 lutego 2018 r., odwołania złożonego przez Obrońcę Obwinionego (...) – zam. (...), od orzeczenia Regionalnej Komisji Orzekającej w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Warszawie z dnia 2 czerwca 2017 r. sygn. akt: RKO.5011.50.2015, którym Komisja uznała (...) - pełniącego w czasie zarzucanego naruszenia dyscypliny finansów publicznych funkcję Dyrektora (...) odpowiedzialnym za naruszenie dyscypliny finansów publicznych określone w (cytat z sentencji):

- 1) „ **art. 18 pkt 2** ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 168 i Dz. U. z 2012 r. poz. 1529) polegające na wykazaniu w niżej wymienionych sprawozdaniach danych niezgodnych z danymi wynikającymi z ewidencji księgowej:
 - a) w sporządzonym w dniu 14 kwietnia 2014 r. kwartalnym sprawozdaniu Rb-N o stanie należności oraz wybranych aktywów finansowych samorządowej instytucji

kultury wg stanu na koniec I kwartału 2014 roku na podstawie zapisów ewidencji księgowej sald kont zespołu „1” i kont zespołu „2” stwierdzono, iż:

- w poz. N3.1 „gotówka” wykazano kwotę 11.957,60 zł, natomiast na podstawie zapisów ewidencji księgowej konta 100 „Kasa” stwierdzono, iż stan gotówki w kasie na dzień 31 marca 2014 r. wynosił 12.485,81 zł, zatem konsekwentnie w poz. N3.1., w której wykazano kwotę 11.957,60 zł należało wykazać kwotę 12.485,81 zł. Natomiast w poz. N3 „gotówka i depozyty”, w której wykazano kwotę 19.130,92 zł należało wykazać kwotę 19.659,13 zł; (suma poz. N3.1 i poz. N3.2);
 - w poz. N5.1. „[pozostałe należności] z tytułu dostaw towarów i usług” wykazano 44.784,12 zł, natomiast na podstawie zapisów ewidencji księgowej konta 201 „Rozrachunki kr. z odbiorcami” stwierdzono, iż kwota pozostałych należności na dzień 31 marca 2014 r. wyniosła 5.033,36 zł, zatem konsekwentnie w poz. N5.1, w której wykazano kwotę 44.784,12 zł należało wykazać kwotę 5.033,36 zł;
 - w poz. N5.2 „[pozostałe należności] z tytułu podatków i składek na ubezpieczenie społeczne” wykazano kwotę 34.450 zł, natomiast Teatr nie jest jednostką, dla której wpływy z tego tytułu stanowią dochód, zatem konsekwentnie w poz. N5.2, w której wykazano kwotę 34.450 zł należało wykazać 0,00 (zero); w poz. N5.3. „[pozostałe należności] z tytułów innych niż wymienione wyżej” wykazano kwotę 5.502,83 zł, natomiast na podstawie zapisów ewidencji księgowej kont: 221 „Rozrachunki z urzędem skarbowym z tytułu VAT” (saldo 34.450 zł), 234 „Inne rozrachunki z pracownikami” (saldo 39.600 zł), 240 „Pozostałe rozrachunki” (saldo 3.800 zł), 245 „Inne rozrachunki” (saldo 1.702,83 zł) stwierdzono, iż łączna kwota należności na dzień 31 marca 2014 r. wyniosła 79.552,83 zł, zatem konsekwentnie w poz. N5.3, w której wykazano kwotę 5.502,83 zł należało wykazać kwotę 79.552,83 zł.;
 - natomiast w poz. N5 „pozostałe należności”, w której wykazano kwotę 84.736,95 zł należało wykazać kwotę 84.586,19 zł (suma poz. N5.1, poz. N5.2 i N5.3).
- b) w sporządzonym w dniu 14 lipca 2014 r. kwartalnym sprawozdaniu Rb-N o stanie należności oraz wybranych aktywów finansowych samorządowej instytucji kultury wg

stanu na koniec II kwartału 2014 r. na podstawie zapisów ewidencji księgowej sald kont zespołu „1” i kont zespołu „2” stwierdzono, iż:

- w poz. N5.1. „[pozostałe należności] z tytułu dostaw towarów i usług” wykazano kwotę 53.803,78 zł, natomiast na podstawie zapisów ewidencji księgowej konta 201 „Rozrachunki kr. z odbiorcami” stwierdzono, iż kwota pozostałych należności na dzień 30 czerwca 2014 r. wyniosła 549,92 zł, zatem konsekwentnie w poz. N5.1, w której wykazano kwotę 53.803,78 zł należało wykazać kwotę 549,92 zł;
 - w poz. N5.2 „[pozostałe należności] z tytułu podatków i składek na ubezpieczenie społeczne” wykazano kwotę 39.915 zł, natomiast Teatr nie jest jednostką, dla której wpływy z tego tytułu stanowią dochód, zatem konsekwentnie w poz. N5.2, w której wykazano kwotę 39.915 zł należało wykazać 0,00 (zero);
 - w poz. N5.3. „[pozostałe należności] z tytułów innych niż wymienione wyżej” wykazano kwotę 5.502,83 zł, natomiast na podstawie zapisów ewidencji księgowej kont: 221 „Rozrachunki z urzędem skarbowym z tytułu VAT” (saldo 39.915 zł), 234 „Inne rozrachunki z pracownikami” (saldo 53.223,10 zł), 240 „Pozostałe rozrachunki” (saldo 3.800 zł), 245 „Inne rozrachunki” (saldo 1.702,83 zł) stwierdzono, iż łączna kwota należności na dzień 30 czerwca 2014 r. wyniosła 98.640,93 zł, zatem konsekwentnie w poz. N5.3, w której wykazano kwotę 5.502,83 zł należało wykazać kwotę 98.640,93 zł.;
 - natomiast w poz. N5 „pozostałe należności”, w której wykazano kwotę 99.221,61 zł należało wykazać kwotę 99.190,85 zł (suma poz. N5.1, poz. N5.2 i N5.3).
- c) w sporządzonym w dniu 14 października 2014 r. kwartalnym sprawozdaniu Rb-N o stanie należności oraz wybranych aktywów finansowych samorządowej instytucji kultury wg stanu na koniec III kwartału 2014 roku na podstawie zapisów ewidencji księgowej sald kont zespołu „1” i kont zespołu „2” stwierdzono, iż:
- w poz. N5.1. „[pozostałe należności] z tytułu dostaw towarów i usług” wykazano kwotę 94.549,78 zł, natomiast na podstawie zapisów ewidencji księgowej konta 201 „Rozrachunki kr. z odbiorcami” stwierdzono, iż kwota pozostałych należności na dzień

30 września 2014 r. wyniosła 795,92 zł, zatem konsekwentnie w poz. N5.1, w której wykazano kwotę 94.549,78 zł należało wykazać kwotę 795,92 zł;

- w poz. N5.2 „[pozostałe należności] z tytułu podatków i składek na ubezpieczenie społeczne" wykazano kwotę 41.282 zł, natomiast Teatr nie jest jednostką, dla której wpływy z tego tytułu stanowią dochód, zatem konsekwentnie w poz. N5.2, w której wykazano kwotę 41.282 zł należało wykazać 0,00 (zero);
 - w poz. N5.3. „[pozostałe należności] z tytułów innych niż wymienione wyżej" wykazano kwotę 5.502,83 zł, natomiast na podstawie zapisów ewidencji księgowej kont: 221 „Rozrachunki z urzędem skarbowym z tytułu VAT" (saldo 41.282 zł), 231 „Rozrachunki z tytułu wynagrodzeń" (saldo 125,11 zł), 234 „Inne rozrachunki z pracownikami" (saldo 93.723,10 zł), 240 „Pozostałe rozrachunki" (saldo 3.800 zł), 245 „Inne rozrachunki" (saldo 1.702,83 zł) stwierdzono, iż łączna należność na dzień 30 września 2014 r. wyniosła 140.633,04 zł, zatem konsekwentnie w poz. N5.3, w której wykazano kwotę 5.502,83 zł należało wykazać kwotę 140.633,04 zł.
 - natomiast w poz. N5 „pozostałe należności", w której wykazano kwotę 141.334,61 zł należało wykazać kwotę 141.428,96 zł (suma poz. N5.1, poz. N5.2 i N5.3).
- d) w sporządzonym w dniu 14 kwietnia 2014 r. kwartalnym sprawozdaniu Rb-Z o stanie zobowiązań wg tytułów dłużnych oraz poręczeń i gwarancji samorządowej instytucji kultury wg stanu na koniec I kwartału 2014 roku:
- w poz. E4.1 „[wymagalne zobowiązania] z tyt. dostaw towarów i usług" wykazano 119.339,64 zł, natomiast na podstawie zapisów ewidencji księgowej konta 200 „Rozrachunki z dostawcami" oraz dowodów źródłowych (faktur, wyciągów bankowych) stwierdzono, iż zobowiązania wymagalne na dzień 31 marca 2014 r. wyniosły 143.404,71 zł; szczegółowe dane przedstawiono w poniższej tabeli:

Nr faktury	wartość faktury w zł	Data faktury	Termin płatności określony na fakturze	Data dokonanej zapłaty	Kwota zobowiązania w zł na dzień 31 marca 2014 r.
(...)	4	30.07.2013	14.08.2013	13.06.2014	4 920,00

Nr faktury	wartość faktury w zł	Data faktury	Termin płatności określony na fakturze	Data dokonanej zapłaty	Kwota zobowiązania w zł na dzień 31 marca 2014 r.
	920,00				
(...)	3 075,00	30.09.2013	14.10.2013	13.06.2014	3 075,00
(...)	3 075,00	31.10.2013	14.11.2013	01.09.2014	3 075,00
(...)	3 075,00	29.11.2013	13.12.2013	01.09.2014	3 075,00
(...)	3 075,00	31.12.2013	14.01.2014	01.09.2014	3 075,00
(...)	2 495,06	22.04.2013	06.05.2013	15.09.2014	2 495,06
(...)	10 676,15	18.04.2013	02.05.2013	14.10.2014	10 676,15
(...)	8 507,69	18.04.2013	02.05.2013	16.10.2014	8 507,69
(...)	7 216,52	18.04.2013	02.05.2013	26.09.2014	7 216,52
(...)	9 560,99	16.05.2013	30.05.2013	14.07.2014	9 560,99
(...)	11 121,00	16.05.2013	30.05.2013	12.06.2014	11 121,00
(...)	8 331,00	18.06.2013	02.07.2013	15.09.2014	8 331,00
(...)	15 675,70	15.02.2013	01.03.2013	11.04.2014	11 675,70
(...)	15 675,70	15.02.2013	01.03.2013	11.04.2014	993,89
(...)	4 674,00	02.01.2014	12.01.2014	11.06.2014	4 674,00
(...)	4 428,00	03.01.2014	04.03.2014	16.10.2014	4 428,00
(...)	200,00	18.01.2014	08.03.2014	11.06.2014	200,00
(...)	284,57	22.01.2014	05.02.2014	24.04.2014	284,57

Nr faktury	wartość faktury w zł	Data faktury	Termin płatności określony na fakturze	Data dokonanej zapłaty	Kwota zobowiązania w zł na dzień 31 marca 2014 r.
(...)	3 075,00	31.01.2014	14.02.2014	15.09.2014	3 075,00
(...)	240,00	31.01.2014	14.02.2014	24.04.2014	240,00
(...)	510,30	31.01.2014	14.02.2014	16.04.2014	510,30
(...)	1 632,96	31.01.2014	14.02.2014	16.04.2014	1 632,96
(...)	710,94	31.02.2014	14.02.2014	11.06.2014	710,94
(...)	3 321,00	31.01.2014	14.02.2014	11.06.2014	3 321,00
(...)	615,00	31.01.2014	14.02.2014	29.05.2014	615,00
(...)	1 968,00	31.01.2014	14.02.2014	14.07.2014	1 968,00
(...)	4 674,00	01.02.2014	16.02.2014	11.06.2014	4 674,00
(...)	207,87	03.02.2014	17.02.2014	03.04.2014	207,87
(...)	200,00	07.02.2014	28.02.2014	11.06.2014	200,00
(...)	2 952,00	07.02.2014	14.02.2014	12.06.2014	552,00
(...)	152,00	09.02.2014	16.02.2014	11.06.2014	152,00
(...)	2 743,20	14.02.2014	28.02.2014	29.04.2014 06.05.2014	1 000,00 1 743,20
(...)	105,84	17.02.2014	10.03.2014	11.06.2014	105,84
(...)	417,60	19.02.2014	12.03.2014	11.06.2014	417,60
(...)	290,01	21.02.2014	07.03.2014	24.04.2014	290,01

Sygn. akt BDF1.4800.81.2017

Nr faktury	wartość faktury w zł	Data faktury	Termin płatności określony na fakturze	Data dokonanej zapłaty	Kwota zobowiązania w zł na dzień 31 marca 2014 r.
(...)	682,75	26.02.2014	12.03.2014	09.04.2014	682,75
(...)	1 968,00	26.02.2014	12.03.2014	14.07.2014	1 968,00
(...)	43,56	26.02.2014	19.03.2014	11.06.2014	43,56
(...)	3 075,00	27.02.2014	13.03.2014	07.04.2014	3 075,00
(...)	319,06	28.02.2014	21.03.2014	11.04.2014	319,06
(...)	3 075,00	28.02.2014	14.03.2014	15.09.2014	3 075,00
(...)	403,44	28.02.2014	14.03.2014	11.06.2014	403,44
(...)	2 000,00	28.02.2014	14.03.2014	11.04.2014	2 000,00
(...)	3 321,00	28.02.2014	14.03.2014	11.06.2014	3 321,00
(...)	615,00	28.02.2014	14.03.2014	11.06.2014	615,00
(...)	207,87	03.03.2014	17.03.2014	03.04.2014	207,87
(...)	2 952,00	07.03.2014	14.03.2014	12.06.2014	2 952,00
(...)	200,00	07.03.2014	21.03.2014	12.06.2014	200,00
(...)	169,74	07.03.2014	21.03.2014	11.06.2014	169,74
(...)	615,00	14.03.2014	21.03.2014	11.06.2014	615,00
(...)	4 674,00	01.03.2014	16.03.2014	11.06.2014	4 674,00
(...)	283,00	17.03.2014	31.03.2014	24.04.2014	283,00
Razem					143 404,71

zatem konsekwentnie w poz. E4.1, w której wykazano 119.339,64 zł, należało wykazać kwotę 143.404,71 zł.,

- w poz. E4.2 „[wymagalne zobowiązania] pozostałe” wykazano 0,00 (zerowy) stan pozostałych zobowiązań wymagalnych, natomiast na podstawie dowodów źródłowych (deklaracji PIT, ZUS DRA i wyciągów bankowych) oraz zapisów ewidencji księgowej kont 225 „Podatek dochodowy od osób fizycznych” i 229 „Pozostałe rozrachunki publicznoprawne”, stwierdzono, iż na dzień 31 marca 2014 r. pozostałe zobowiązania wymagalne wyniosły łącznie 325.373,33 zł, w tym:

Okres rozliczeniowy	Kwota w zł wynikająca z deklaracji ZUS DRA do zapłaty za dany miesiąc			Suma w zł	Ustawowo określony termin płatności	Data dokonanej zapłaty
	Społeczne	Zdrowotne	FP i FGSP			
Grudzień 2013 roku	33 735,24	9 642,48	2 728,53	46 106,25	15.01.2014	11.09.2014
Styczeń 2014 roku	35 971,31	10 200,62	2 716,61	48 888,54	15.02.2014	10.10.2014
Luty 2014 roku	36 097,83	9 449,63	2 727,08	48 274,54	15.03.2014	20.10.2014

Kwota łączna zobowiązania wymagalnego [ZUS] 143.269,33

Okres rozliczeniowy	Kwota w zł wynikająca z deklaracji podatkowej		Ustawowo określony termin płatności	Data dokonanej zapłaty	
	PIT-4R	PIT-8AR		PIT-4R	PIT-8AR
Luty 2014	16 228	36	20.03.2014	13.08.2014	13.08.2014
Styczeń 2014	12 266	202	20.02.2014	13.08.2014	13.08.2014
Grudzień 2013	11 116	-	20.01.2014	13.04.2014	-
Listopad 2013	12 585	-	20.12.2013	12.05.2014	-
Październik 2013	13 178	-	20.11.2013		-
Wrzesień 2013	10 978	-	20.10.2013		-
Sierpień 2013	15 404	-	20.09.2013		-
Lipiec 2013	14 229	-	20.08.2013		-
Czerwiec 2013	16 414	-	20.07.2013		-
Maj 2013	10 925	-	20.06.2013		-
Kwiecień 2013	18 815	-	20.05.2013		-
Marzec 2013	16 664	-	20.04.2013		-
Luty 2013	13 064	-	20.03.2013		-

Kwota łączna zobowiązania wymagalnego [US] 182 104

zatem konsekwentnie w poz. E4.2, w której wykazano 0,00 (zerowy) stan pozostałych zobowiązań wymagalnych, należało wykazać kwotę 325.373,33 zł. Natomiast w poz. E4 „wymagalne zobowiązania”, w której wykazano 119.339,64 zł, należało wykazać kwotę 468.778,04 zł (suma poz. E4.1 i E4.2).

- e) w sporządzonym w dniu 14 lipca 2014 r. kwartalnym sprawozdaniu Rb-Z o stanie zobowiązań wg tytułów dłużnych oraz poręczeń i gwarancji samorządowej instytucji kultury wg stanu na koniec II kwartału 2014 r.;
- w poz. E4.1 „[wymagalne zobowiązania] z tyt. dostaw towarów i usług” wykazano 137.414,21 zł, natomiast na podstawie zapisów ewidencji księgowej konta 200 „Rozrachunki z dostawcami”, dowodów źródłowych (faktur, wyciągów bankowych) stwierdzono, iż zobowiązania wymagalne na dzień 30 czerwca 2014 r. wyniosły łącznie 160.227,80 zł; szczegółowe dane przedstawiono w poniższej tabeli:

Nr faktury	wartość faktury w zł	Data faktury	Termin płatności określony na fakturze	Data dokonanej zapłaty	Kwota zobowiązania w zł na dzień 30 czerwca 2014 r.
(...)	3 075,00	31.10.2013	14.11.2013	01.09.2014	3 075,00
(...)	3 075,00	29.11.2013	13.12.2013	01.09.2014	3 075,00
(...)	3 075,00	31.12.2013	14.01.2014	01.09.2014	3 075,00
(...)	2 495,06	22.04.2013	06.05.2013	15.09.2014	2 495,06
(...)	10 676,15	18.04.2013	02.05.2013	14.10.2014	10 676,15
(...)	8 507,69	18.04.2013	02.05.2013	16.10.2014	8 507,69
(...)	7 216,52	18.04.2013	02.05.2013	26.09.2014	7 216,52
(...)	9 560,99	16.05.2013	30.05.2013	14.07.2014	9 560,99
(...)	8 331,00	18.06.2013	02.07.2013	15.09.2014	8 331,00

Nr faktury	wartość faktury w zł	Data faktury	Termin płatności określony na fakturze	Data dokonanej zapłaty	Kwota zobowiązania w zł na dzień 30 czerwca 2014 r.
(...)	4 428,00	03.01.2014	04.03.2014	16.10.2014	4 428,00
(...)	3 075,00	31.01.2014	14.02.2014	15.09.2014	3 075,00
(...)	1 968,00	31.01.2014	14.02.2014	14.07.2014	1 968,00
(...)	1 968,00	26.02.2014	12.03.2014	14.07.2014	1 968,00
(...)	3 075,00	28.02.2014	14.03.2014	15.09.2014	3 075,00
(...)	1 968,00	28.03.2014	11.04.2014	01.09.2014	1 968,00
(...)	3 321,00	31.03.2014	14.04.2014	14.07.2014	3 321,00
(...)	1 890,00	16.04.2014	30.04.2014	28.07.2014	1 890,00
(...)	922,50	16.04.2014	30.04.2014	28.07.2014	922,50
(...)	636,53	16.04.2014	30.04.2014	28.07.2014	636,53
(...)	1 968,00	14.04.2014	28.04.2014	01.09.2014	1 968,00
(...)	1 127,66	30.04.2014	14.05.2014	28.07.2014	1 127,66
(...)	4 000,00	30.04.2014	14.05.2014	28.07.2014	4 000,00
(...)	3 075,00	29.04.2014	13.05.2014	14.10.2014	3 075,00
(...)	602,66	30.04.2014	21.05.2014	28.07.2014	602,66
(...)	553,50	30.04.2014	14.05.2014	28.07.2014	553,50
(...)	3 321,00	30.04.2014	14.05.2014	14.07.2014	3 321,00

Nr faktury	wartość faktury w zł	Data faktury	Termin płatności określony na fakturze	Data dokonanej zapłaty	Kwota zobowiązania w zł na dzień 30 czerwca 2014 r.
(...)	4 674,00	02.05.2014	17.05.2014	14.07.2014	4 674,00
(...)	12 300,00	05.05.2014	14.05.2014	28.07.2014	12 300,00
(...)	922,50	13.05.2014	27.05.2014	28.07.2014	922,50
(...)	1 107,00	12.05.2014	26.05.2014	14.07.2014	1 107,00
(...)	246,00	14.05.2014	28.05.2014	28.07.2014	246,00
(...)	2 952,00	08.05.2014	15.05.2014	01.09.2014	2 952,00
(...)	1 968,00	19.05.2014	02.06.2014	01.09.2014	1 968,00
(...)	24,60	19.05.2014	02.06.2014	11.07.2014	24,60
(...)	1 209,70	19.05.2014	02.06.2014	14.07.2014	1 209,70
(...)	691,96	19.05.2014	02.06.2014	14.07.2014	691,96
(...)	1 697,40	20.05.2014	03.06.2014	11.07.2014	1 697,40
(...)	1 230,00	22.05.2014	05.06.2014	07.07.2014	1 230,00
(...)	1 279,20	22.05.2014	22.06.2014	11.07.2014	1 279,20
(...)	135,00	22.05.2014	29.05.2014	11.07.2014	135,00
(...)	85,00	22.05.2014	29.05.2014	11.07.2014	85,00
(...)	6 000,00	23.05.2014	06.06.2014	31.07.2014	6 000,00
(...)	302,39	23.05.2014	06.06.2014	14.07.2014	302,39

Nr faktury	wartość faktury w zł	Data faktury	Termin płatności określony na fakturze	Data dokonanej zapłaty	Kwota zobowiązania w zł na dzień 30 czerwca 2014 r.
(...)	800,00	23.05.2014	30.06.2014	01.07.2014	800,00
(...)	191,88	26.05.2014	09.06.2014	11.08.2014	191,88
(...)	99,27	28.05.2014	11.06.2014	01.07.2014	99,27
(...)	1 845,00	29.05.2014	12.06.2014	11.07.2014	1 845,00
(...)	184,50	30.05.2014	13.06.2014	11.08.2014	184,50
(...)	3 075,00	30.05.2014	14.06.2014	14.10.2014	3 075,00
(...)	553,50	30.05.2014	13.06.2014	11.08.2014	553,50
(...)	580,41	30.05.2014	21.06.2014	08.07.2014	308,73
(...)	1 380,21	31.05.2014	14.06.2014	11.08.2014	1 380,21
(...)	587,94	31.05.2014	14.06.2014	11.07.2014	587,94
(...)	3 321,00	31.05.2014	14.06.2014	01.09.2014	3321,00
(...)	4 674,00	02.06.2014	17.06.2014	15.09.2014	4 674,00
(...)	12 300,00	02.06.2014	14.06.2014	11.08.2014	12 300,00
(...)	169,74	06.06.2014	20.06.2014	08.07.2014	169,74
Razem					160 227,80

zatem konsekwentnie w poz. E4.1, w której wykazano 137.414,21 zł, należało wykazać kwotę 160.227,80 zł;

- w poz. E4.2 „[wymagalne zobowiązania] pozostałe” wykazano 0,00 (zerowy) stan pozostałych zobowiązań wymagalnych, natomiast na podstawie dowodów

źródłowych (deklaracji PIT, ZUS DRA i wyciągów bankowych) oraz zapisów ewidencji księgowej kont 225 „Podatek dochodowy od osób fizycznych” i 229 „Pozostałe rozrachunki publicznoprawne”, stwierdzono, iż na dzień 30 czerwca 2014 r. pozostałe zobowiązania wymagalne wyniosły łącznie 358.392,25 zł, w tym:

Okres rozliczeniowy	Kwota w zł wynikająca z deklaracji ZUS DRA do zapłaty za dany miesiąc			Suma w zł	Ustawowo określony termin płatności	Data dokonanej zapłaty
	Spółeczne	Zdrowotne	FP i FGSP			
Grudzień 2013 roku	33 735,24	9 642,48	2 728,53	46 106,25	15.01.2014	11.09.2014
Styczeń 2014 roku	35 971,31	10 200,62	2 716,61	48 888,54	15.02.2014	10.10.2014
Luty 2014 roku	36 097,83	9 449,63	2 727,08	48 274,54	15.03.2014	20.10.2014
Marzec 2014 roku	38 113,94	10 641,20	2 891,87	51 647,01	15.04.2014	20.10.2014
Kwiecień 2014 roku	33 682,02	9 305,78	2 664,65	45 652,45	15.05.2014	20.10.2014
Maj 2014 roku	32 200,02	9 745,90	2 604,54	44 550,46	15.06.2014	13.11.2014
Kwota łączna zobowiązania wymagalnego [ZUS]				285 119,25		

Okres rozliczeniowy 2014 roku	Kwota w zł wynikająca z deklaracji podatkowej		Ustawowo określony termin płatności	Data dokonanej zapłaty	
	PIT-4R	PIT-8AR		PIT-4R	PIT-8AR
Styczeń	12 266	202	20.02.2014	13.08.2014	13.08.2014
Luty	16 228	36	20.03.2014	13.08.2014	13.08.2014
Marzec	16 628	533	20.04.2014	13.08.2014	13.08.2014
Kwiecień	15 846	-	20.05.2014	13.08.2014	13.08.2014
Maj	11 156	378	20.06.2014	13.08.2014	13.08.2014
Kwota łączna zobowiązania wymagalnego [US] 73 273					

zatem konsekwentnie w poz. E4.2, w której wykazano 0,00 (zerowy) stan pozostałych zobowiązań wymagalnych, należało wykazać kwotę 358.392,25 zł.

Natomiast w poz. E4 „wymagalne zobowiązania”, w której wykazano 137.414,21zł, należało wykazać kwotę 518.620,05 zł (suma poz. E4.1 i E4.2).

f) w sporządzonym w dniu 14 października 2014 r. kwartalnym sprawozdaniu Rb-Z o stanie zobowiązań wg tytułów dłużnych oraz poręczeń i gwarancji samorządowej instytucji kultury wg stanu na koniec III kwartału 2014 r.,

– w poz. E4.1 „[wymagalne zobowiązania] z tyt. dostaw towarów i usług” wykazano 53.857,54 zł, natomiast na podstawie zapisów ewidencji księgowej konta 200 „Rozrachunki z dostawcami”, dowodów źródłowych (faktur, wyciągów bankowych) stwierdzono, iż zobowiązania wymagalne na dzień 30 września 2014 r. wyniosły łącznie 64.518,88 zł; szczegółowe dane przedstawiono w poniższej tabeli:

Nr faktury	Wartość faktury w zł	Data faktury	Termin płatności określony na fakturze	Data dokonanej zapłaty	Kwota zobowiązania w zł na dzień 30 września 2014 r.
(...)	10 676,15	18.04.2013	02.05.2013	14.10.2014	10 676,15
(...)	8 507,69	18.04.2013	02.05.2013	16.10.2014	8 507,69
(...)	3 075,00	29.04.2014	13.05.2014	14.10.2014	3 075,00
(...)	3 075,00	30.05.2014	14.06.2014	14.10.2014	3 075,00
(...)	3 075,00	30.06.2014	14.07.2014	16.10.2014	3 075,00
(...)	3 075,00	31.07.2014	14.08.2014	16.10.2014	3 075,00
(...)	3 075,00	29.08.2014	12.09.2014	16.10.2014	3 075,00
(...)	4 428,00	03.01.2014	04.03.2014	16.10.2014	4 428,00

Nr faktury	Wartość faktury w zł	Data faktury	Termin płatności określony na fakturze	Data dokonanej zapłaty	Kwota zobowiązania w zł na dzień 30 września 2014 r.
(...)	4 674,00	01.09.2014	16.09.2014	10.10.2014	4 674,00
(...)	12 300,00	01.09.2014	15.09.2014	10.10.2014	12 300,00
(...)	169,74	05.09.2014	19.09.2014	08.10.2014	169,74
(...)	885,60	09.09.2014	23.09.2014	07.10.2014	885,60
(...)	184,20	12.09.2014	26.09.2014	08.10.2014	184,20
(...)	7 318,50	27.09.2014	30.09.2014	22.10.2014	7 318,50
Razem					64 518,88

zatem konsekwentnie w poz. E4.1, w której wykazano 53.857,54 zł, należało wykazać kwotę 64.518,88 zł;

– w poz. E4.2 „[wymagalne zobowiązania] pozostałe” wykazano 0,00 (zerowy) stan pozostałych zobowiązań wymagalnych, natomiast na podstawie dowodów źródłowych (ZUS DRA i wyciągów bankowych) oraz zapisów ewidencji księgowej konta 229 „Pozostałe rozrachunki publicznoprawne”, stwierdzono, iż na dzień 30 września 2014r. pozostałe zobowiązania wymagalne wyniosły łącznie 360.077,41 zł, w tym:

Miesiąc 2014 roku	Kwota w zł wynikająca z deklaracji ZUS DRA do zapłaty za dany miesiąc			Suma w zł	Ustawowo określony termin płatności	« Data dokonanej zapłaty
	Spółeczne	Zdrowotne	FP i FGSP			
Styczeń	35 971,31	10 200,62	2 716,61	48 888,54	15.02.2014	10.10.2014
Luty	36 097,83	9 449,63	2 727,08	48 274,54	15.03.2014	20.10.2014
Marzec	38 113,94	10 641,20	2 891,87	51 647,01	15.04.2014	20.10.2014
Kwiecień	33 682,02	9 305,78	2 664,65	45 652,45	15.05.2014	20.10.2014
Maj	32 200,02	9 745,90	2 604,54	44 550,46	15.06.2014	13.11.2014
Czerwiec	32 399,65	9 747,29	2 702,02	44 848,96	15.07.2014	13.11.2014
Lipiec	27 006,92	8 820,78	2 458,65	38 286,35	15.08.2014	23.12.2014
Sierpień	26 873,72	8 621,98	2 433,40	37 929,10	15.09.2014	23.12.2014
Kwota łączna zobowiązania wymagalnego				360 077,41		

zatem konsekwentnie w poz. E4.2, w której wykazano 0,00 (zerowy) stan pozostałych zobowiązań wymagalnych, należało wykazać kwotę 360.077,41 zł. Natomiast w poz. E4 „wymagalne zobowiązania”, w której wykazano 53.857,54 zł, należało wykazać kwotę 424.596,29 zł (suma poz. E4.1 i E4.2),

czym naruszono § 10 ust. 4, w związku z § 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 4 marca 2010 r. w sprawie sprawozdań jednostek sektora finansów publicznych w zakresie operacji finansowych (tj. Dz. U. 2014 r., poz. 1773);

- 2) art. 14 pkt 1 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych polegające na nieopłaceniu w terminie składek na **ubezpieczenie społeczne** należnych za okres styczeń - grudzień 2014 r. oraz styczeń i luty 2015 r., tj.:
- składki za styczeń 2014 r., w kwocie 35.971,31 zł, które należało opłacić do dnia 17 lutego 2014 r. (15 luty to sobota) przekazano w dniu 10 października 2014 r., tj. 235 dni po obowiązującym terminie;
 - składki za luty 2014 r., w kwocie 36.097,83 zł, które należało opłacić do dnia 17 marca 2014 r. (15 marzec to sobota) przekazano w dniu 20 października 2014 r., tj. 217 dni po obowiązującym terminie;
 - składki za marzec 2014 r., w kwocie 38.113,94 zł, które należało opłacić do dnia 15 kwietnia 2014 r. przekazano w dniu 20 października 2014 r., tj. 188 dni po obowiązującym terminie;
 - składki za kwiecień 2014 r., w kwocie 33.682,02 zł, które należało opłacić do dnia 15 maja 2014 r. przekazano w dniu 20 października 2014 r., tj. 158 dni po obowiązującym terminie;
 - składki za maj 2014 r., w kwocie 32.200,02 zł, które należało opłacić do dnia 16 czerwca 2014 r. (15 czerwiec to niedziela) przekazano w dniu 13 listopada 2014 r., tj. 151 dni po obowiązującym terminie;
 - składki za czerwiec 2014 r., w kwocie 32.399,65zł, które należało opłacić do dnia 15 lipca 2014 r. przekazano w dniu 13 listopada 2014 r., tj. 121 dni po obowiązującym terminie;

Sygn. akt BDF1.4800.81.2017

- składki za lipiec 2014 r., w kwocie 27.006,92 zł, które należało opłacić do dnia 18 sierpnia 2014 r. (15 sierpień ustawowo dzień wolny) przekazano w dniu 23 grudnia 2014 roku, tj. 127 dni po obowiązującym terminie;
- składki za sierpień 2014 r., w kwocie 26.873,72 zł, które należało opłacić do dnia do 15 września 2014 r. przekazano w dniu 23 grudnia 2014 r., tj. 99 dni po obowiązującym terminie;
- składki za wrzesień 2014 r., w kwocie 26.972,12 zł, które należało opłacić do dnia do 15 października 2014 r. przekazano częściowo w dniu 23 grudnia 2014 r., tj. 69 dni i 19 stycznia 2015 r. tj. 96 dni po obowiązującym terminie;
- składki za październik 2014 r., w kwocie 27.591,54 zł, które należało opłacić do dnia do 17 listopada 2014 r. (15 listopad to sobota) przekazano częściowo w dniu 23 grudnia 2014 r., tj. 36 dni po obowiązującym terminie oraz w dniu 19 stycznia 2015 r. tj. 63 dni po obowiązującym terminie;
- składki za listopad 2014 r., w kwocie 29.986,43 zł, które należało opłacić do dnia 15 grudnia 2014 r. przekazano częściowo w dniu 23 grudnia 2014r. tj. 8 dni po obowiązującym terminie oraz w dniu 19 stycznia 2015 r. tj. 35 dni po obowiązującym terminie;
- za grudzień 2014 r., w kwocie 45.249,31 zł, które należało opłacić do dnia 15 stycznia 2015 r. przekazano częściowo w dniu 29 stycznia 2015 r., tj. 14 dni po obowiązującym terminie oraz w dniu 12.02.2015 r., tj. 28 dni po obowiązującym terminie;
- składki za styczeń 2015 r., w kwocie 33.380,79 zł, które należało opłacić do dnia 16 lutego 2015 r. (15 luty to niedziela) przekazano w dniu 16 marca 2015 r., tj. 28 dni po obowiązującym terminie;
- składki za luty 2015 r., w kwocie 34.261,78 zł, które należało opłacić do dnia 16 marca 2015 r. (15 marzec to niedziela) przekazano w dniu 16 kwietnia 2015 r., tj. 31 dni po obowiązującym terminie;
- czym naruszono art. 47 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie

ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 121);

- 3) art. 14 pkt 2 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych polegające na nieopłaceniu w ustawowych terminach niżej wymienionych składek na **ubezpieczenie zdrowotne** za okres styczeń - grudzień 2014 roku: oraz styczeń i luty 2015 roku, tj.:
- składki za styczeń 2014 r., w kwocie 10.200,62 zł, które należało opłacić do dnia 17 lutego 2014 r. (15 luty to sobota) przekazano w dniu 10 października 2014 r., tj. 235 dni po obowiązującym terminie;
 - - składki za luty 2014 r., w kwocie 9.449,63 zł, które należało opłacić do dnia 17 marca 2014 r. (15 marzec to sobota) przekazano w dniu 20 października 2014 r., tj. 217 dni po obowiązującym terminie;
 - składki za marzec 2014 r., w kwocie 10.641,20 zł, które należało opłacić do dnia 15 kwietnia 2014 r. przekazano w dniu 20 października 2014 r., tj. 188 dni po obowiązującym terminie;
 - składki za kwiecień 2014 r., w kwocie 9.305,78 zł, które należało opłacić do dnia 15 maja 2014 r. przekazano w dniu 20 października 2014 r., tj. 158 dni po obowiązującym terminie;
 - składki za maj 2014 r., w kwocie 9.745,90 zł, które należało opłacić do dnia 16 czerwca 2014 r. (15 czerwiec to niedziela) przekazano w dniu 13 listopada 2014 r., tj. 151 dni po obowiązującym terminie;
 - składki za czerwiec 2014 r., w kwocie 9.747,29 zł, które należało opłacić do dnia 15 lipca 2014 r. przekazano w dniu 13 listopada 2014 r., tj. 121 dni po obowiązującym terminie;
 - składki za lipiec 2014 r., w kwocie 8.820,78 zł, które należało opłacić do dnia 18 sierpnia 2014 r. (15 sierpień ustawowo dzień wolny) przekazano w dniu 23 grudnia 2014 roku., tj. 127 dni po obowiązującym terminie;

Sygn. akt BDF1.4800.81.2017

- składki za sierpień 2014 r., w kwocie 8.621,98 zł., które należało opłacić do dnia do 15 września 2014 r. przekazano w dniu 23 grudnia 2014 r., tj. 99 dni po obowiązującym terminie;
- składki za wrzesień 2014 r., w kwocie 9.104,07 zł, które należało opłacić do dnia do 15 października 2014 r. przekazano częściowo w dniu 23 grudnia 2014 r., tj. 69 dni i 19 stycznia 2015 r. tj. 96 dni po obowiązującym terminie;
- składki za październik 2014 r., w kwocie 9.165,80 zł, które należało opłacić do dnia do 17 listopada 2014 r. (15 listopad to sobota) przekazano częściowo w dniu 23 grudnia 2014 r., tj. 36 dni po obowiązującym terminie oraz w dniu 19 stycznia 2015 r., tj. 63 dni po obowiązującym terminie;
- składki za listopad 2014 r., w kwocie 9.729,04 zł, które należało opłacić do dnia 15 grudnia 2014 r. przekazano częściowo w dniu 23 grudnia 2014 r., tj. 8 dni po obowiązującym terminie oraz w dniu 19 stycznia 2015 r., tj. 35 dni po obowiązującym terminie;
- za grudzień 2014 r., w kwocie 15.076,99 zł, które należało opłacić do dnia 15 stycznia 2015 r. przekazano częściowo w dniu 29 stycznia 2015 r., tj. 14 dni po obowiązującym terminie oraz w dniu 12.02.2015 r., tj. 28 dni po obowiązującym terminie;
- składki za styczeń 2015 r., w kwocie 9.580,90 zł, które należało opłacić do dnia 16 lutego 2015 r. (15 luty to niedziela) przekazano w dniu 16 marca 2015 r., tj. 28 dni po obowiązującym terminie;
- składki za luty 2015 r., w kwocie 9.889,38 zł, które należało opłacić do dnia 16 marca 2015 r. (15 marzec to niedziela) przekazano w dniu 16 kwietnia 2015 r., tj. 31 dni po obowiązującym terminie;

czym naruszono art. 87 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U. z 2015 r., poz. 581 ze zm.) w związku z art. 47 ust. 1 pkt 3 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych;

- 4) art. 14 pkt 3 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów

publicznych polegające na nieopłaceniu w ustawowych terminach niżej wymienionych składek na **Fundusz Pracy** za okres styczeń - grudzień 2014 roku oraz styczeń i luty 2015 roku, tj.:

- składki za styczeń 2014 r., w kwocie 2.716,61 zł, które należało opłacić do dnia 17 lutego 2014 r. (15 luty to sobota) przekazano w dniu 10 października 2014 r., tj. 235 dni po obowiązującym terminie;
- składki za luty 2014 r., w kwocie 2.727,08 zł, które należało opłacić do dnia 17 marca 2014 r. (15 marzec to sobota) przekazano w dniu 20 października 2014 r., tj. 217 dni po obowiązującym terminie;
- składki za marzec 2014 r., w kwocie 2.891,87 zł, które należało opłacić do dnia 15 kwietnia 2014 r. przekazano w dniu 20 października 2014 r., tj. 188 dni po obowiązującym terminie;
- składki za kwiecień 2014 r., w kwocie 2.664,65 zł, które należało opłacić do dnia 15 maja 2014 r. przekazano w dniu 20 października 2014 r., tj. 158 dni po obowiązującym terminie;
- składki za maj 2014 r., w kwocie 2.604,54 zł, które należało opłacić do dnia 16 czerwca 2014 r. (15 czerwiec to niedziela) przekazano w dniu 13 listopada 2014 r., tj. 151 dni po obowiązującym terminie;
- składki za czerwiec 2014 r., w kwocie 2.702,02 zł, które należało opłacić do dnia 15 lipca 2014 r. przekazano w dniu 13 listopada 2014 r., tj. 121 dni po obowiązującym terminie;
- składki za lipiec 2014 r., w kwocie 2.458,65 zł, które należało opłacić do dnia 18 sierpnia 2014 r. (15 sierpień ustawowo dzień wolny) przekazano w dniu 23 grudnia 2014 roku., tj. 127 dni po obowiązującym terminie;
- składki za sierpień 2014 r., w kwocie 2.433,40 zł, które należało opłacić do dnia do 15 września 2014 r. przekazano w dniu 23 grudnia 2014 r., tj. 99 dni po obowiązującym terminie;

Sygn. akt BDF1.4800.81.2017

- składki za wrzesień 2014 r., w kwocie 2.499,49 zł, które należało opłacić do dnia do 15 października 2014 r. przekazano częściowo w dniu 23 grudnia 2014 r tj. 69 dni i 19 stycznia 2015 r., tj. 96 dni po obowiązującym terminie;
- składki za październik 2014 r., w kwocie 2.490,29 zł, które należało opłacić do dnia do 17 listopada 2014 r. (15 listopad to sobota) przekazano częściowo w dniu 23 grudnia 2014 r., tj. 36 dni po obowiązującym terminie oraz w dniu 19 stycznia 2015 r., tj. 63 dni po obowiązującym terminie;
- składki za listopad 2014 r., w kwocie 2.680,11 zł, które należało opłacić do dnia 15 grudnia 2014 r. przekazano częściowo w dniu 23 grudnia 2014 r. tj. 8 dni po obowiązującym terminie oraz w dniu 19 stycznia 2015 r., tj. 35 dni po obowiązującym terminie;
- składki za grudzień 2014 r., w kwocie 4.330,60 zł, które należało opłacić do dnia 15 stycznia 2015 r. przekazano częściowo w dniu 29 stycznia 2015 r., tj. 14 dni po obowiązującym terminie oraz w dniu 12.02.2015 r., tj. 28 dni po obowiązującym terminie;
- składki za styczeń 2015 r., w kwocie 2.745,75 zł, które należało opłacić do dnia 16 lutego 2015 r. (15 luty to niedziela) przekazano w dniu 16 marca 2015 r., tj. 28 dni po obowiązującym terminie;
- składki za luty 2015 r., w kwocie 2.750,02 zł, które należało opłacić do dnia 16 marca 2015 r. (15 marzec to niedziela) przekazano w dniu 16 kwietnia 2015 r., tj. 31 dni po obowiązującym terminie;

tj. naruszenie art. 107 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 149) w związku z art. 47 ust. 1 pkt 3 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.”

Komisja Orzekająca I instancji wymierzyła Obwinionemu karę upomnienia i obciążyła obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania na rzecz Skarbu Państwa w wysokości 316,18 zł,

orzeka

na podstawie art. 147 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1311 z późn. zm.) zwanej dalej uondfp, utrzymuje w mocy zaskarżone orzeczenie.

Pouczenie:

Orzeczenie niniejsze jest prawomocne w dniu jego wydania. Na niniejsze orzeczenie – w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia – służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Głównej Komisji Orzekającej.

UZASADNIENIE

W dniu 31 sierpnia 2015 r. Marszałek Województwa (...) złożył do Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych przy Regionalnej Komisji Orzekającej w Warszawie zawiadomienie w sprawie naruszenia dyscypliny finansów publicznych przez (...) pełniącego w czasie popełnienia zarzucanych mu czynów funkcję Dyrektora (...) Teatru (...). W dniu 23 września 2015 r. Rzecznik dyscypliny finansów publicznych wszczął postępowanie wyjaśniające, a następnie 17 września 2015 r. złożył wniosek o ukaranie (...) do Przewodniczącego Komisji Orzekającej I instancji, wnosząc o wymierzenie kary nagany. /Orzeczeniem Regionalnej Komisji Orzekającej w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Warszawie (dalej – RKO) z dnia 16 maja 2016 r. (sygn. akt RKO.5011.50.2015) (...) uznany został odpowiedzialnym naruszeń dyscypliny finansów publicznych określonych w:

- 1) **art. 18 pkt 2** uondfp, polegających na wykazaniu w kwartalnych sprawozdaniach Rb-N o stanie należności oraz wybranych aktywów finansowych samorządowej instytucji kultury w 2014 r. oraz w kwartalnych sprawozdaniach Rb-Z o stanie zobowiązań według tytułów dłużnych oraz poręczeń i gwarancji samorządowej instytucji kultury w 2014 r., danych niezgodnych z danymi wynikającymi z ewidencji księgowej i tak:
 - a) w sporządzonym w dniu 14 kwietnia 2014 r. kwartalnym sprawozdaniu Rb-N o stanie należności oraz wybranych aktywów finansowych samorządowej instytucji kultury wg stanu na koniec I kwartału 2014 roku na podstawie zapisów ewidencji księgowej sald kont zespołu „1” i kont zespołu „2” stwierdzono, iż:

- w poz. N3.1 „gotówka” wykazano kwotę 11.957,60 zł, natomiast na podstawie zapisów ewidencji księgowej konta 100 „Kasa” stwierdzono, iż stan gotówki w kasie na dzień 31 marca 2014 r. wynosił 12.485,81 zł, zatem konsekwentnie w poz. N3.1., w której wykazano kwotę 11.957,60 zł, należało wykazać kwotę 12.485,81 zł. Natomiast w poz. N3 „gotówka i depozyty”, w której wykazano kwotę 19.130,92 zł należało wykazać kwotę 19.659,13 zł; (suma poz. N3.1 i poz. N3.2);
 - w poz. N5.1. „[pozostałe należności] z tytułu dostaw towarów i usług” wykazano 44.784,12 zł, natomiast na podstawie zapisów ewidencji księgowej konta 201 „Rozrachunki kr. z odbiorcami” stwierdzono, iż kwota pozostałych należności na dzień 31 marca 2014 r. wyniosła 5.033,36 zł, zatem konsekwentnie w poz. N5.1, w której wykazano kwotę 44.784,12 zł, należało wykazać kwotę 5.033,36 zł;
 - w poz. N5.2 „[pozostałe należności] z tytułu podatków i składek na ubezpieczenie społeczne” wykazano kwotę 34.450 zł, natomiast Teatr nie jest jednostką, dla której wpływy z tego tytułu stanowią dochód, zatem konsekwentnie w poz. N5.2, w której wykazano kwotę 34.450 zł, należało wykazać 0,00 (zero);
 - w poz. N5.3. „[pozostałe należności] z tytułów innych niż wymienione wyżej” wykazano kwotę 5.502,83 zł, natomiast na podstawie zapisów ewidencji księgowej kont: 221 „Rozrachunki z urzędem skarbowym z tytułu VAT” (saldo 34.450 zł), 234 „Inne rozrachunki z pracownikami” (saldo 39.600 zł), 240 „Pozostałe rozrachunki” (saldo 3.800 zł), 245 „Inne rozrachunki” (saldo 1.702,83 zł) stwierdzono, iż łączna kwota należności na dzień 31 marca 2014 r. wyniosła 79.552,83 zł, zatem konsekwentnie w poz. N5.3, w której wykazano kwotę 5.502,83 zł, należało wykazać kwotę 79.552,83 zł;
 - natomiast w poz. N5 „pozostałe należności”, w której wykazano kwotę 84.736,95 zł należało wykazać kwotę 84.586,19 zł (suma poz. N5.1, poz. N5.2 i N5.3);
- b) w sporządzonym w dniu 14 lipca 2014 r. kwartalnym sprawozdaniu Rb-N o stanie należności oraz wybranych aktywów finansowych samorządowej instytucji kultury wg stanu na koniec II kwartału 2014 r. na podstawie zapisów ewidencji księgowej sald kont zespołu „1” i kont zespołu „2” stwierdzono, iż:
- w poz. N5.1. „[pozostałe należności] z tytułu dostaw towarów i usług” wykazano kwotę 53.803,78 zł, natomiast na podstawie zapisów ewidencji księgowej konta 201

- „Rozrachunki kr. z odbiorcami” stwierdzono, iż kwota pozostałych należności na dzień 30 czerwca 2014 r. wyniosła 549,92 zł, zatem konsekwentnie w poz. N5.1, w której wykazano kwotę 53.803,78 zł, należało wykazać kwotę 549,92 zł;
- w poz. N5.2 „[pozostałe należności] z tytułu podatków i składek na ubezpieczenie społeczne” wykazano kwotę 39.915 zł, natomiast Teatr nie jest jednostką, dla której wpływy z tego tytułu stanowią dochód, zatem konsekwentnie w poz. N5.2, w której wykazano kwotę 39.915 zł, należało wykazać 0,00 (zero);
 - w poz. N5.3. „[pozostałe należności] z tytułów innych niż wymienione wyżej” wykazano kwotę 5.502,83 zł, natomiast na podstawie zapisów ewidencji księgowej kont: 221 „Rozrachunki z urzędem skarbowym z tytułu VAT” (saldo 39.915 zł), 234 „Inne rozrachunki z pracownikami” (saldo 53.223,10 zł), 240 „Pozostałe rozrachunki” (saldo 3.800 zł), 245 „Inne rozrachunki” (saldo 1.702,83 zł) stwierdzono, iż łączna kwota należności na dzień 30 czerwca 2014 r. wyniosła 98.640,93 zł, zatem konsekwentnie w poz. N5.3, w której wykazano kwotę 5.502,83 zł, należało wykazać kwotę 98.640,93 zł.;
 - natomiast w poz. N5 „pozostałe należności”, w której wykazano kwotę 99.221,61 zł, należało wykazać kwotę 99.190,85 zł (suma poz. N5.1, poz. N5.2 i N5.3);
- c) w sporządzonym w dniu 14 października 2014 r. kwartalnym sprawozdaniu Rb-N o stanie należności oraz wybranych aktywów finansowych samorządowej instytucji kultury wg stanu na koniec III kwartału 2014 roku na podstawie zapisów ewidencji księgowej sald kont zespołu „1” i kont zespołu „2” stwierdzono, iż:
- w poz. N5.1. „[pozostałe należności] z tytułu dostaw towarów i usług” wykazano kwotę 94.549,78 zł, natomiast na podstawie zapisów ewidencji księgowej konta 201 „Rozrachunki kr. z odbiorcami” stwierdzono, iż kwota pozostałych należności na dzień 30 września 2014 r. wyniosła 795,92 zł, zatem konsekwentnie w poz. N5.1, w której wykazano kwotę 94.549,78 zł, należało wykazać kwotę 795,92 zł;
 - w poz. N5.2 „[pozostałe należności] z tytułu podatków i składek na ubezpieczenie społeczne” wykazano kwotę 41.282 zł, natomiast Teatr nie jest jednostką, dla której wpływy z tego tytułu stanowią dochód, zatem konsekwentnie w poz. N5.2, w której wykazano kwotę 41.282 zł, należało wykazać 0,00 (zero);

- w poz. N5.3. „[pozostałe należności] z tytułów innych niż wymienione wyżej” wykazano kwotę 5.502,83 zł, natomiast na podstawie zapisów ewidencji księgowej kont: 221 „Rozrachunki z urzędem skarbowym z tytułu VAT” (saldo 41.282 zł), 231 „Rozrachunki z tytułu wynagrodzeń” (saldo 125,11 zł), 234 „Inne rozrachunki z pracownikami” (saldo 93.723,10 zł), 240 „Pozostałe rozrachunki” (saldo 3.800 zł), 245 „Inne rozrachunki” (saldo 1.702,83 zł) stwierdzono, iż łączna należność na dzień 30 września 2014 r. wyniosła 140.633,04 zł, zatem konsekwentnie w poz. N5.3, w której wykazano kwotę 5.502,83 zł, należało wykazać kwotę 140.633,04 zł;
 - natomiast w poz. N5 „pozostałe należności”, w której wykazano kwotę 141.334,61 zł, należało wykazać kwotę 141.428,96 zł (suma poz. N5.1, poz. N5.2 i N5.3);
- d) w sporządzonym w dniu 14 kwietnia 2014 r. kwartalnym sprawozdaniu Rb-Z o stanie zobowiązań wg tytułów dłużnych oraz poręczeń i gwarancji samorządowej instytucji kultury wg stanu na koniec I kwartału 2014 roku:
- w poz. E4.1 „[wymagalne zobowiązania] z tyt. dostaw towarów i usług” wykazano 119.339,64 zł, natomiast na podstawie zapisów ewidencji księgowej konta 200 „Rozrachunki z dostawcami” oraz dowodów źródłowych (faktur, wyciągów bankowych) stwierdzono, iż zobowiązania wymagalne na dzień 31 marca 2014 r. wyniosły 143.404,71 zł; szczegółowe dane przedstawiono w poniższej tabeli:

Nr faktury	Wartość faktury w zł	Data faktury	Termin płatności określony na fakturze	Data dokonanej zapłaty	Kwota zobowiązania w zł na dzień 31 marca 2014 r.
(...)	4 920,00	30.07.2013	14.08.2013	13.06.2014	4 920,00
(...)	3 075,00	30.09.2013	14.10.2013	13.06.2014	3 075,00
(...)	3 075,00	31.10.2013	14.11.2013	01.09.2014	3 075,00
(...)	3 075,00	29.11.2013	13.12.2013	01.09.2014	3 075,00

Nr faktury	Wartość faktury w zł	Data faktury	Termin płatności określony na fakturze	Data dokonanej zapłaty	Kwota zobowiązania w zł na dzień 31 marca 2014 r.
(...)	3 075,00	31.12.2013	14.01.2014	01.09.2014	3 075,00
(...)	2 495,06	22.04.2013	06.05.2013	15.09.2014	2 495,06
(...)	10 676,15	18.04.2013	02.05.2013	14.10.2014	10 676,15
(...)	8 507,69	18.04.2013	02.05.2013	16.10.2014	8 507,69
(...)	7 216,52	18.04.2013	02.05.2013	26.09.2014	7 216,52
(...)	9 560,99	16.05.2013	30.05.2013	14.07.2014	9 560,99
(...)	11 121,00	16.05.2013	30.05.2013	12.06.2014	11 121,00
(...)	8 331,00	18.06.2013	02.07.2013	15.09.2014	8 331,00
(...)	15 675,70	15.02.2013	01.03.2013	11.04.2014	11 675,70
(...)	15 675,70	15.02.2013	01.03.2013	11.04.2014	993,89
(...)	4 674,00	02.01.2014	12.01.2014	11.06.2014	4 674,00
(...)	4 428,00	03.01.2014	04.03.2014	16.10.2014	4 428,00
(...)	200,00	18.01.2014	08.03.2014	11.06.2014	200,00
(...)	284,57	22.01.2014	05.02.2014	24.04.2014	284,57
(...)	3 075,00	31.01.2014	14.02.2014	15.09.2014	3 075,00
(...)	240,00	31.01.2014	14.02.2014	24.04.2014	240,00

Nr faktury	Wartość faktury w zł	Data faktury	Termin płatności określony na fakturze	Data dokonanej zapłaty	Kwota zobowiązania w zł na dzień 31 marca 2014 r.
(...)	510,30	31.01.2014	14.02.2014	16.04.2014	510,30
(...)	1 632,96	31.01.2014	14.02.2014	16.04.2014	1 632,96
(...)	710,94	31.02.2014	14.02.2014	11.06.2014	710,94
(...)	3 321,00	31.01.2014	14.02.2014	11.06.2014	3 321,00
(...)	615,00	31.01.2014	14.02.2014	29.05.2014	615,00
(...)	1 968,00	31.01.2014	14.02.2014	14.07.2014	1 968,00
(...)	4 674,00	01.02.2014	16.02.2014	11.06.2014	4 674,00
(...)	207,87	03.02.2014	17.02.2014	03.04.2014	207,87
(...)	200,00	07.02.2014	28.02.2014	11.06.2014	200,00
(...)	2 952,00	07.02.2014	14.02.2014	12.06.2014	552,00
(...)	152,00	09.02.2014	16.02.2014	11.06.2014	152,00
(...)	2 743,20	14.02.2014	28.02.2014	29.04.2014	1 000,00
				06.05.2014	1 743,20
(...)	105,84	17.02.2014	10.03.2014	11.06.2014	105,84
(...)	417,60	19.02.2014	12.03.2014	11.06.2014	417,60
(...)	290,01	21.02.2014	07.03.2014	24.04.2014	290,01
(...)	682,75	26.02.2014	12.03.2014	09.04.2014	682,75

Nr faktury	Wartość faktury w zł	Data faktury	Termin płatności określony na fakturze	Data dokonanej zapłaty	Kwota zobowiązania w zł na dzień 31 marca 2014 r.
(...)	1 968,00	26.02.2014	12.03.2014	14.07.2014	1 968,00
(...)	43,56	26.02.2014	19.03.2014	11.06.2014	43,56
(...)	3 075,00	27.02.2014	13.03.2014	07.04.2014	3 075,00
(...)	319,06	28.02.2014	21.03.2014	11.04.2014	319,06
(...)	3 075,00	28.02.2014	14.03.2014	15.09.2014	3 075,00
(...)	403,44	28.02.2014	14.03.2014	11.06.2014	403,44
(...)	2 000,00	28.02.2014	14.03.2014	11.04.2014	2 000,00
(...)	3 321,00	28.02.2014	14.03.2014	11.06.2014	3 321,00
(...)	615,00	28.02.2014	14.03.2014	11.06.2014	615,00
(...)	207,87	03.03.2014	17.03.2014	03.04.2014	207,87
(...)	2 952,00	07.03.2014	14.03.2014	12.06.2014	2 952,00
(...)	200,00	07.03.2014	21.03.2014	12.06.2014	200,00
(...)	169,74	07.03.2014	21.03.2014	11.06.2014	169,74
(...)	615,00	14.03.2014	21.03.2014	11.06.2014	615,00
(...)	4 674,00	01.03.2014	16.03.2014	11.06.2014	4 674,00
(...)	283,00	17.03.2014	31.03.2014	24.04.2014	283,00

Nr faktury	Wartość faktury w zł	Data faktury	Termin płatności określony na fakturze	Data dokonanej zapłaty	Kwota zobowiązania w zł na dzień 31 marca 2014 r.
Razem					143 404,71

zatem konsekwentnie w poz. E4.1, w której wykazano 119.339,64 zł, należało wykazać kwotę 143.404,71 zł,

- w poz. E4.2 „[wymagalne zobowiązania] pozostałe” wykazano 0,00 (zerowy) stan pozostałych zobowiązań wymagalnych, natomiast na podstawie dowodów źródłowych (deklaracji PIT, ZUS DRA i wyciągów bankowych) oraz zapisów ewidencji księgowej kont 225 „Podatek dochodowy od osób fizycznych” i 229 „Pozostałe rozrachunki publicznoprawne”, stwierdzono, iż na dzień 31 marca 2014 r. pozostałe zobowiązania wymagalne wyniosły łącznie 325.373,33 zł, w tym:

Okres rozliczeniowy	Kwota w zł wynikająca z deklaracji ZUS DRA do zapłaty za dany miesiąc			Suma w zł	Ustawowo określony termin płatności	Data dokonanej zapłaty
	Spółeczne	Zdrowotne	FP i FGSP			
Grudzień 2013 roku	33 735,24	9 642,48	2 728,53	46 106,25	15.01.2014	11.09.2014
Styczeń 2014 roku	35 971,31	10 200,62	2 716,61	48 888,54	15.02.2014	10.10.2014
Luty 2014 roku	36 097,83	9 449,63	2 727,08	48 274,54	15.03.2014	20.10.2014
Kwota łączna zobowiązania wymagalnego [ZUS]				143.269,33		
Okres rozliczeniowy	Kwota w zł wynikająca z deklaracji podatkowej		Ustawowo określony termin płatności	Data dokonanej zapłaty		
	PIT-4R	PIT-8AR		PIT-4R	PIT-8AR	
Luty 2014	16 228	36	20.03.2014	13.08.2014	13.08.2014	
Styczeń 2014	12 266	202	20.02.2014	13.08.2014	13.08.2014	
Grudzień 2013	11 116	-	20.01.2014	13.04.2014	-	

Listopad 2013	12 585	-	20.12.2013	12.05.2014	-
Październik 2013	13 178	-	20.11.2013		-
Wrzesień 2013	10 978	-	20.10.2013		-
Sierpień 2013	15 404	-	20.09.2013		-
Lipiec 2013	14 229	-	20.08.2013		-
Czerwiec 2103	16414	-	20.07.2013		-
Maj 2013	10 925	-	20.06.2013		-
Kwiecień 2013	18 815	-	20.05.2013		-
Marzec 2013	16 664	-	20.04.2013		-
Luty 2013	13 064	-	20.03.2013		-
Kwota łączna zobowiązania wymagalnego [US] 182 104					

zatem konsekwentnie w poz. E4.2, w której wykazano 0,00 (zerowy) stan pozostałych zobowiązań wymagalnych, należało wykazać kwotę 325.373,33 zł. Natomiast w poz. E4 „wymagalne zobowiązania”, w której wykazano 119.339,64 zł, należało wykazać kwotę 468.778,04 zł (suma poz. E4.1 i E4.2);

- e) w sporządzonym w dniu 14 lipca 2014 r. kwartalnym sprawozdaniu Rb-Z o stanie zobowiązań wg tytułów dłużnych oraz poręczeń i gwarancji samorządowej instytucji kultury wg stanu na koniec II kwartału 2014 r.;
- w poz. E4.1 „[wymagalne zobowiązania] z tyt. dostaw towarów i usług” wykazano 137.414,21 zł, natomiast na podstawie zapisów ewidencji księgowej konta 200 „Rozrachunki z dostawcami”, dowodów źródłowych (faktur, wyciągów bankowych) stwierdzono, iż zobowiązania wymagalne na dzień 30 czerwca 2014 r. wyniosły łącznie 160.227,80 zł; szczegółowe dane przedstawiono w poniższej tabeli:

Nr faktury	wartość faktury w zł	Data faktury	Termin płatności określony na fakturze	Data dokonanej zapłaty	Kwota zobowiązania w zł na dzień 30 czerwca 2014 r.

Nr faktury	wartość faktury w zł	Data faktury	Termin płatności określony na fakturze	Data dokonanej zapłaty	Kwota zobowiązania w zł na dzień 30 czerwca 2014 r.
(...)	3 075,00	31.10.2013	14.11.2013	01.09.2014	3 075,00
(...)	3 075,00	29.11.2013	13.12.2013	01.09.2014	3 075,00
(...)	3 075,00	31.12.2013	14.01.2014	01.09.2014	3 075,00
(...)	2 495,06	22.04.2013	06.05.2013	15.09.2014	2 495,06
(...)	10 676,15	18.04.2013	02.05.2013	14.10.2014	10 676,15
(...)	8 507,69	18.04.2013	02.05.2013	16.10.2014	8 507,69
(...)	7 216,52	18.04.2013	02.05.2013	26.09.2014	7 216,52
(...)	9 560,99	16.05.2013	30.05.2013	14.07.2014	9 560,99
(...)	8 331,00	18.06.2013	02.07.2013	15.09.2014	8 331,00
(...)	4 428,00	03.01.2014	04.03.2014	16.10.2014	4 428,00
(...)	3 075,00	31.01.2014	14.02.2014	15.09.2014	3 075,00
(...)	1 968,00	31.01.2014	14.02.2014	14.07.2014	1 968,00
(...)	1 968,00	26.02.2014	12.03.2014	14.07.2014	1 968,00

Nr faktury	wartość faktury w zł	Data faktury	Termin płatności określony na fakturze	Data dokonanej zapłaty	Kwota zobowiązania w zł na dzień 30 czerwca 2014 r.
		14			
(...)	3 075,00	28.02.2014	14.03.2014	15.09.2014	3 075,00
(...)	1 968,00	28.03.2014	11.04.2014	01.09.2014	1 968,00
(...)	3 321,00	31.03.2014	14.04.2014	14.07.2014	3 321,00
(...)	1 890,00	16.04.2014	30.04.2014	28.07.2014	1 890,00
(...)	922,50	16.04.2014	30.04.2014	28.07.2014	922,50
(...)	636,53	16.04.2014	30.04.2014	28.07.2014	636,53
(...)	1 968,00	14.04.2014	28.04.2014	01.09.2014	1 968,00
(...)	1 127,66	30.04.2014	14.05.2014	28.07.2014	1 127,66
(...)	4 000,00	30.04.2014	14.05.2014	28.07.2014	4 000,00
(...)	3 075,00	29.04.2014	13.05.2014	14.10.2014	3 075,00
(...)	602,66	30.04.2014	21.05.2014	28.07.2014	602,66
(...)	553,50	30.04.2014	14.05.2014	28.07.2014	553,50

Nr faktury	wartość faktury w zł	Data faktury	Termin płatności określony na fakturze	Data dokonanej zapłaty	Kwota zobowiązania w zł na dzień 30 czerwca 2014 r.
(...)	3 321,00	30.04.2014	14.05.2014	14.07.2014	3 321,00
(...)	4 674,00	02.05.2014	17.05.2014	14.07.2014	4 674,00
(...)	12 300,00	05.05.2014	14.05.2014	28.07.2014	12 300,00
(...)	922,50	13.05.2014	27.05.2014	28.07.2014	922,50
(...)	1 107,00	12.05.2014	26.05.2014	14.07.2014	1 107,00
(...)	246,00	14.05.2014	28.05.2014	28.07.2014	246,00
(...)	2 952,00	08.05.2014	15.05.2014	01.09.2014	2 952,00
(...)	1 968,00	19.05.2014	02.06.2014	01.09.2014	1 968,00
(...)	24,60	19.05.2014	02.06.2014	11.07.2014	24,60
(...)	1 209,70	19.05.2014	02.06.2014	14.07.2014	1 209,70
(...)	691,96	19.05.2014	02.06.2014	14.07.2014	691,96
(...)	1 697,40	20.05.2014	03.06.2014	11.07.2014	1 697,40
(...)	1 230,00	22.05.2014	05.06.2014	07.07.2014	1 230,00

Nr faktury	wartość faktury w zł	Data faktury	Termin płatności określony na fakturze	Data dokonanej zapłaty	Kwota zobowiązania w zł na dzień 30 czerwca 2014 r.
		14			
(...)	1 279,20	22.05.2014	22.06.2014	11.07.2014	1 279,20
(...)	135,00	22.05.2014	29.05.2014	11.07.2014	135,00
(...)	85,00	22.05.2014	29.05.2014	11.07.2014	85,00
(...)	6 000,00	23.05.2014	06.06.2014	31.07.2014	6 000,00
(...)	302,39	23.05.2014	06.06.2014	14.07.2014	302,39
(...)	800,00	23.05.2014	30.06.2014	01.07.2014	800,00
(...)	191,88	26.05.2014	09.06.2014	11.08.2014	191,88
(...)	99,27	28.05.2014	11.06.2014	01.07.2014	99,27
(...)	1 845,00	29.05.2014	12.06.2014	11.07.2014	1 845,00
(...)	184,50	30.05.2014	13.06.2014	11.08.2014	184,50
(...)	3 075,00	30.05.2014	14.06.2014	14.10.2014	3 075,00
(...)	553,50	30.05.2014	13.06.2014	11.08.2014	553,50

Nr faktury	wartość faktury w zł	Data faktury	Termin płatności określony na fakturze	Data dokonanej zapłaty	Kwota zobowiązania w zł na dzień 30 czerwca 2014 r.
(...)	580,41	30.05.2014	21.06.2014	08.07.2014	308,73
(...)	1 380,21	31.05.2014	14.06.2014	11.08.2014	1 380,21
(...)	587,94	31.05.2014	14.06.2014	11.07.2014	587,94
(...)	3 321,00	31.05.2014	14.06.2014	01.09.2014	3321,00
(...)	4 674,00	02.06.2014	17.06.2014	15.09.2014	4 674,00
(...)	12 300,00	02.06.2014	14.06.2014	11.08.2014	12 300,00
(...)	169,74	06.06.2014	20.06.2014	08.07.2014	169,74
Razem					160 227,80

zatem konsekwentnie w poz. E4.1, w której wykazano 137.414,21 zł, należało wykazać kwotę 160.227,80 zł;

- w poz. E4.2 „[wymagalne zobowiązania] pozostałe” wykazano 0,00 (zerowy) stan pozostałych zobowiązań wymagalnych, natomiast na podstawie dowodów źródłowych (deklaracji PIT, ZUS DRA i wyciągów bankowych) oraz zapisów ewidencji księgowej kont 225 „Podatek dochodowy od osób fizycznych” i 229 „Pozostałe rozrachunki publicznoprawne”, stwierdzono, iż na dzień 30 czerwca 2014 r. pozostałe zobowiązania wymagalne wyniosły łącznie 358.392,25 zł, w tym:

Sygn. akt BDF1.4800.81.2017

Okres rozliczeniowy	Kwota w zł wynikająca z deklaracji ZUS DRA do zapłaty za dany miesiąc			Suma w zł	Ustawowo określony termin płatności	Data dokonanej zapłaty
	Spółeczne	Zdrowotne	FP i FGSP			
Grudzień 2013 roku	33 735,24	9 642,48	2 728,53	46 106,25	15.01.2014	11.09.2014
Styczeń 2014 roku	35 971,31	10 200,62	2 716,61	48 888,54	15.02.2014	10.10.2014
Luty 2014 roku	36 097,83	9 449,63	2 727,08	48 274,54	15.03.2014	20.10.2014
Marzec 2014 roku	38 113,94	10 641,20	2 891,87	51 647,01	15.04.2014	20.10.2014
Kwiecień 2014 roku	33 682,02	9 305,78	2 664,65	45 652,45	15.05.2014	20.10.2014
Maj 2014 roku	32 200,02	9 745,90	2 604,54	44 550,46	15.06.2014	13.11.2014
Kwota łączna zobowiązania wymagalnego [ZUS]				285 119,25		

Okres rozliczeniowy	Kwota w zł wynikająca z deklaracji podatkowej		Ustawowo określony termin płatności	Data dokonanej zapłaty	
	PIT-4R	PIT-8AR		PIT-4R	PIT-8AR
2014 roku					
Styczeń	12 266	202	20.02.2014	13.08.2014	13.08.2014
Luty	16 228	36	20.03.2014	13.08.2014	13.08.2014
Marzec	16 628	533	20.04.2014	13.08.2014	13.08.2014

Okres rozliczeniowy	Kwota w zł wynikająca z deklaracji podatkowej		Ustawowo określony termin płatności	Data dokonanej zapłaty	
	PIT-4R	PIT-8AR		PIT-4R	PIT-8AR
2014 roku					
Kwiecień	15 846	-	20.05.2014	13.08.2014	13.08.2014
Maj	11 156	378	20.06.2014	13.08.2014	13.08.2014
Kwota łączna zobowiązania wymagalnego [US] 73 273					

zatem konsekwentnie w poz. E4.2, w której wykazano 0,00 (zerowy) stan pozostałych zobowiązań wymagalnych, należało wykazać kwotę 358.392,25 zł;

- natomiast w poz. E4 „wymagalne zobowiązania”, w której wykazano 137.414,21zł, należało wykazać kwotę 518.620,05 zł (suma poz. E4.1 i E4.2);

f) w sporządzonym w dniu 14 października 2014 r. kwartalnym sprawozdaniu Rb-Z o stanie zobowiązań wg tytułów dłużnych oraz poręczeń i gwarancji samorządowej instytucji kultury wg stanu na koniec III kwartału 2014 r.,

- w poz. E4.1 „[wymagalne zobowiązania] z tyt. dostaw towarów i usług” wykazano 53.857,54 zł, natomiast na podstawie zapisów ewidencji księgowej konta 200 „Rozrachunki z dostawcami”, dowodów źródłowych (faktur, wyciągów bankowych) stwierdzono, iż zobowiązania wymagalne na dzień 30 września 2014 r. wyniosły łącznie 64.518,88 zł; szczegółowe dane przedstawiono w poniższej tabeli:

Nr faktury	wartość faktury w zł	Data faktury	Termin płatności określony na fakturze	Data dokonanej zapłaty	Kwota zobowiązania w zł na dzień 30 września 2014 r.
(...)	10 676,15	18.04.2013	02.05.2013	14.10.2014	10 676,15
(...)	8 507,69	18.04.2013	02.05.2013	16.10.2014	8 507,69
(...)	3 075,00	29.04.2014	13.05.2014	14.10.2014	3 075,00
(...)	3 075,00	30.05.2014	14.06.2014	14.10.2014	3 075,00

Nr faktury	wartość faktury w zł	Data faktury	Termin płatności określony na fakturze	Data dokonanej zapłaty	Kwota zobowiązania w zł na dzień 30 września 2014 r.
(...)	3 075,00	30.06.2014	14.07.2014	16.10.2014	3 075,00
(...)	3 075,00	31.07.2014	14.08.2014	16.10.2014	3 075,00
(...)	3 075,00	29.08.2014	12.09.2014	16.10.2014	3 075,00
(...)	4 428,00	03.01.2014	04.03.2014	16.10.2014	4 428,00
(...)	4 674,00	01.09.2014	16.09.2014	10.10.2014	4 674,00
(...)	12 300,00	01.09.2014	15.09.2014	10.10.2014	12 300,00
(...)	169,74	05.09.2014	19.09.2014	08.10.2014	169,74
(...)	885,60	09.09.2014	23.09.2014	07.10.2014	885,60
(...)	184,20	12.09.2014	26.09.2014	08.10.2014	184,20
(...)	7 318,50	27.09.2014	30.09.2014	22.10.2014	7 318,50
Razem					64 518,88

zatem konsekwentnie w poz. E4.1, w której wykazano 53.857,54 zł, należało wykazać kwotę 64.518,88 zł;

- w poz. E4.2 „[wymagalne zobowiązania] pozostałe” wykazano 0,00 (zerowy) stan pozostałych zobowiązań wymagalnych, natomiast na podstawie dowodów źródłowych (ZUS DRA i wyciągów bankowych) oraz zapisów ewidencji księgowej konta 229 „Pozostałe rozrachunki publicznoprawne”, stwierdzono, iż na dzień 30 września 2014r. pozostałe zobowiązania wymagalne wyniosły łącznie 360.077,41 zł, w tym:

Miesiąc 2014 roku	Kwota w zł wynikająca z deklaracji ZUS DRA do zapłaty za dany miesiąc			Suma w zł	Ustawowo określony termin płatności	« Data dokonanej zapłata
	Społeczne	Zdrowotne	FP i FGSP			
Styczeń	35 971,31	10 200,62	2 716,61	48 888,54	15.02.2014	10.10.2014
Luty	36 097,83	9 449,63	2 727,08	48 274,54	15.03.2014	20.10.2014
Marzec	38 113,94	10 641,20	2 891,87	51 647,01	15.04.2014	20.10.2014
Kwiecień	33 682,02	9 305,78	2 664,65	45 652,45	15.05.2014	20.10.2014
Maj	32 200,02	9 745,90	2 604,54	44 550,46	15.06.2014	13.11.2014
Czerwiec	32 399,65	9 747,29	2 702,02	44 848,96	15.07.2014	13.11.2014
Lipiec	27 006,92	8 820,78	2 458,65	38 286,35	15.08.2014	23.12.2014
Sierpień	26 873,72	8 621,98	2 433,40	37 929,10	15.09.2014	23.12.2014
Kwota łączna zobowiązania wymagalnego				360 077,41		

zatem konsekwentnie w poz. E4.2, w której wykazano 0,00 (zerowy) stan pozostałych zobowiązań wymagalnych, należało wykazać kwotę 360.077,41 zł. Natomiast w poz. E4 „wymagalne zobowiązania”, w której wykazano 53.857,54 zł, należało wykazać kwotę 424.596,29 zł (suma poz. E4.1 i E4.2),

czym naruszono § 10 ust. 4, w związku z § 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 4 marca 2010 r. w sprawie sprawozdań jednostek sektora finansów publicznych w zakresie operacji finansowych (Dz. U. 2014 r. poz. 1773);

- 2) **art. 14 pkt 1** uondfp, polegających na nieopłaceniu w terminie składek na ubezpieczenie społeczne należnych za okres styczeń - grudzień 2014 r. oraz styczeń i luty 2015 r.:
- składki za styczeń 2014 r., w kwocie 35.971,31 zł, które należało opłacić do dnia 17 lutego 2014 r. (15 luty to sobota) przekazano w dniu 10 października 2014 r., tj. 235 dni po obowiązującym terminie;
 - składki za luty 2014 r., w kwocie 36.097,83 zł, które należało opłacić do dnia 17 marca 2014 r. (15 marzec to sobota) przekazano w dniu 20 października 2014 r., tj. 217 dni po obowiązującym terminie;

Sygn. akt BDF1.4800.81.2017

- składki za marzec 2014 r., w kwocie 38.113,94 zł, które należało opłacić do dnia 15 kwietnia 2014 r. przekazano w dniu 20 października 2014 r., tj. 188 dni po obowiązującym terminie;
- składki za kwiecień 2014 r., w kwocie 33.682,02 zł, które należało opłacić do dnia 15 maja 2014 r. przekazano w dniu 20 października 2014 r., tj. 158 dni po obowiązującym terminie;
- składki za maj 2014 r., w kwocie 32.200,02 zł, które należało opłacić do dnia 16 czerwca 2014 r. (15 czerwiec to niedziela) przekazano w dniu 13 listopada 2014 r., tj. 151 dni po obowiązującym terminie;
- składki za czerwiec 2014 r., w kwocie 32.399,65zł, które należało opłacić do dnia 15 lipca 2014 r. przekazano w dniu 13 listopada 2014 r., tj. 121 dni po obowiązującym terminie;
- składki za lipiec 2014 r., w kwocie 27.006,92 zł, które należało opłacić do dnia 18 sierpnia 2014 r. (15 sierpień ustawowo dzień wolny) przekazano w dniu 23 grudnia 2014 roku, tj. 127 dni po obowiązującym terminie;
- składki za sierpień 2014 r., w kwocie 26.873,72 zł, które należało opłacić do dnia do 15 września 2014 r. przekazano w dniu 23 grudnia 2014 r., tj. 99 dni po obowiązującym terminie;
- składki za wrzesień 2014 r., w kwocie 26.972,12 zł, które należało opłacić do dnia do 15 października 2014 r. przekazano częściowo w dniu 23 grudnia 2014 r., tj. 69 dni i 19 stycznia 2015 r. tj. 96 dni po obowiązującym terminie;
- składki za październik 2014 r., w kwocie 27.591,54 zł, które należało opłacić do dnia do 17 listopada 2014 r. (15 listopad to sobota) przekazano częściowo w dniu 23 grudnia 2014 r., tj. 36 dni po obowiązującym terminie oraz w dniu 19 stycznia 2015 r. tj. 63 dni po obowiązującym terminie;
- składki za listopad 2014 r., w kwocie 29.986,43 zł, które należało opłacić do dnia 15 grudnia 2014 r. przekazano częściowo w dniu 23 grudnia 2014 r. tj. 8 dni po obowiązującym terminie oraz w dniu 19 stycznia 2015 r., tj. 35 dni po obowiązującym terminie;
- składki za grudzień 2014 r., w kwocie 45.249,31 zł, które należało opłacić do dnia 15 stycznia 2015 r. przekazano częściowo w dniu 29 stycznia 2015 r., tj. 14 dni po

obowiązującym terminie oraz w dniu 12.02.2015 r., tj. 28 dni po obowiązującym terminie;

- składki za styczeń 2015 r., w kwocie 33.380,79 zł, które należało opłacić do dnia 16 lutego 2015 r. (15 luty to niedziela) przekazano w dniu 16 marca 2015 r., tj. 28 dni po obowiązującym terminie;
- składki za luty 2015 r., w kwocie 34.261,78 zł, które należało opłacić do dnia 16 marca 2015 r. (15 marzec to niedziela) przekazano w dniu 16 kwietnia 2015 r., tj. 31 dni po obowiązującym terminie;

czym naruszono art. 47 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 121);

3) **art. 14 pkt 2** uondfp, polegających na nieopłaceniu w ustawowych terminach składek na ubezpieczenia zdrowotne za okres styczeń - grudzień 2014 r. oraz styczeń i luty 2015 r.:

- składki za styczeń 2014 r., w kwocie 10.200,62 zł, które należało opłacić do dnia 17 lutego 2014 r. (15 luty to sobota) przekazano w dniu 10 października 2014 r., tj. 235 dni po obowiązującym terminie;
- składki za luty 2014 r., w kwocie 9.449,63 zł, które należało opłacić do dnia 17 marca 2014 r. (15 marzec to sobota) przekazano w dniu 20 października 2014 r., tj. 217 dni po obowiązującym terminie;
- składki za marzec 2014 r., w kwocie 10.641,20 zł, które należało opłacić do dnia 15 kwietnia 2014 r. przekazano w dniu 20 października 2014 r., tj. 188 dni po obowiązującym terminie;
- składki za kwiecień 2014 r., w kwocie 9.305,78 zł, które należało opłacić do dnia 15 maja 2014 r. przekazano w dniu 20 października 2014 r., tj. 158 dni po obowiązującym terminie;
- składki za maj 2014 r., w kwocie 9.745,90 zł, które należało opłacić do dnia 16 czerwca 2014 r. (15 czerwiec to niedziela) przekazano w dniu 13 listopada 2014 r., tj. 151 dni po obowiązującym terminie;
- składki za czerwiec 2014 r., w kwocie 9.747,29 zł, które należało opłacić do dnia 15 lipca 2014 r. przekazano w dniu 13 listopada 2014 r., tj. 121 dni po obowiązującym terminie;

- składki za lipiec 2014 r., w kwocie 8.820,78 zł, które należało opłacić do dnia 18 sierpnia 2014 r. (15 sierpień ustawowo dzień wolny) przekazano w dniu 23 grudnia 2014 roku., tj. 127 dni po obowiązującym terminie;
- składki za sierpień 2014 r., w kwocie 8.621,98 zł., które należało opłacić do dnia do 15 września 2014 r. przekazano w dniu 23 grudnia 2014 r., tj. 99 dni po obowiązującym terminie;
- składki za wrzesień 2014 r., w kwocie 9.104,07 zł, które należało opłacić do dnia do 15 października 2014 r. przekazano częściowo w dniu 23 grudnia 2014 r., tj. 69 dni i 19 stycznia 2015 r. tj. 96 dni po obowiązującym terminie;
- składki za październik 2014 r., w kwocie 9.165,80 zł, które należało opłacić do dnia do 17 listopada 2014 r. (15 listopad to sobota) przekazano częściowo w dniu 23 grudnia 2014 r., tj. 36 dni po obowiązującym terminie oraz w dniu 19 stycznia 2015 r., tj. 63 dni po obowiązującym terminie;
- - składki za listopad 2014 r., w kwocie 9.729,04 zł, które należało opłacić do dnia 15 grudnia 2014 r. przekazano częściowo w dniu 23 grudnia 2014 r., tj. 8 dni po obowiązującym terminie oraz w dniu 19 stycznia 2015 r., tj. 35 dni po obowiązującym terminie;
- składki za grudzień 2014 r., w kwocie 15.076,99 zł, które należało opłacić do dnia 15 stycznia 2015 r. przekazano częściowo w dniu 29 stycznia 2015 r., tj. 14 dni po obowiązującym terminie oraz w dniu 12.02.2015 r., tj. 28 dni po obowiązującym terminie;
- składki za styczeń 2015 r., w kwocie 9.580,90 zł, które należało opłacić do dnia 16 lutego 2015 r. (15 luty to niedziela) przekazano w dniu 16 marca 2015 r., tj. 28 dni po obowiązującym terminie;
- składki za luty 2015 r., w kwocie 9.889,38 zł, które należało opłacić do dnia 16 marca 2015 r. (15 marzec to niedziela) przekazano w dniu 16 kwietnia 2015 r., tj. 31 dni po obowiązującym terminie;

czym naruszono art. 87 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U. z 2015 r. poz. 581 ze zm.) w związku z art. 47 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 121);

- **art. 14 pkt 3** uondfp, polegających na nieopłaceniu w ustawowych terminach składek na Fundusz Pracy za okres styczeń - grudzień 2014 r. oraz styczeń i luty 2015 r.
- składki za styczeń 2014 r., w kwocie 2.716,61 zł, które należało opłacić do dnia 17 lutego 2014 r. (15 luty to sobota) przekazano w dniu 10 października 2014 r., tj. 235 dni po obowiązującym terminie;
- składki za luty 2014 r., w kwocie 2.727,08 zł, które należało opłacić do dnia 17 marca 2014 r. (15 marzec to sobota) przekazano w dniu 20 października 2014 r., tj. 217 dni po obowiązującym terminie;
- składki za marzec 2014 r., w kwocie 2.891,87 zł, które należało opłacić do dnia 15 kwietnia 2014 r. przekazano w dniu 20 października 2014 r., tj. 188 dni po obowiązującym terminie;
- składki za kwiecień 2014 r., w kwocie 2.664,65 zł, które należało opłacić do dnia 15 maja 2014 r. przekazano w dniu 20 października 2014 r., tj. 158 dni po obowiązującym terminie;
- składki za maj 2014 r., w kwocie 2.604,54 zł, które należało opłacić do dnia 16 czerwca 2014 r. (15 czerwiec to niedziela) przekazano w dniu 13 listopada 2014 r., tj. 151 dni po obowiązującym terminie;
- - składki za czerwiec 2014 r., w kwocie 2.702,02 zł, które należało opłacić do dnia 15 lipca 2014 r. przekazano w dniu 13 listopada 2014 r., tj. 121 dni po obowiązującym terminie;
- - składki za lipiec 2014 r., w kwocie 2.458,65 zł, które należało opłacić do dnia 18 sierpnia 2014 r. (15 sierpień ustawowo dzień wolny) przekazano w dniu 23 grudnia 2014 roku., tj. 127 dni po obowiązującym terminie;
- składki za sierpień 2014 r., w kwocie 2.433,40 zł, które należało opłacić do dnia do 15 września 2014 r. przekazano w dniu 23 grudnia 2014 r., tj. 99 dni po obowiązującym terminie;
- składki za wrzesień 2014 r., w kwocie 2.499,49 zł, które należało opłacić do dnia do 15 października 2014 r. przekazano częściowo w dniu 23 grudnia 2014 r. tj. 69 dni i 19 stycznia 2015 r., tj. 96 dni po obowiązującym terminie;
- składki za październik 2014 r., w kwocie 2.490,29 zł, które należało opłacić do dnia do 17 listopada 2014 r. (15 listopad to sobota) przekazano częściowo w dniu 23 grudnia

2014 r., tj. 36 dni po obowiązującym terminie oraz w dniu 19 stycznia 2015 r., tj. 63 dni po obowiązującym terminie;

- składki za listopad 2014 r., w kwocie 2.680,11 zł, które należało opłacić do dnia 15 grudnia 2014 r. przekazano częściowo w dniu 23 grudnia 2014 r. tj. 8 dni po obowiązującym terminie oraz w dniu 19 stycznia 2015 r., tj. 35 dni po obowiązującym terminie;
- składki za grudzień 2014 r., w kwocie 4.330,60 zł, które należało opłacić do dnia 15 stycznia 2015 r. przekazano częściowo w dniu 29 stycznia 2015 r., tj. 14 dni po obowiązującym terminie oraz w dniu 12.02.2015 r., tj. 28 dni po obowiązującym terminie;
- składki za styczeń 2015 r., w kwocie 2.745,75 zł, które należało opłacić do dnia 16 lutego 2015 r. (15 luty to niedziela) przekazano w dniu 16 marca 2015 r., tj. 28 dni po obowiązującym terminie;
- składki za luty 2015 r., w kwocie 2.750,02 zł, które należało opłacić do dnia 16 marca 2015 r. (15 marzec to niedziela) przekazano w dniu 16 kwietnia 2015 r., tj. 31 dni po obowiązującym terminie;

czym naruszono art. 107 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w związku z art. 47 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Za powyższe naruszenia, na podstawie art. 31 ust. 1 pkt 2 uondfp, RKO wymierzyła (...) karę nagany oraz na podstawie art. 167 ust. 1 uondfp obciążyła go obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania, na rzecz Skarbu Państwa, w wysokości 291,71 zł. Orzeczeniem powyższym, na podstawie art. 78 ust. 1 pkt 7 uondfp w związku z art. 28 ust. 1 uondfp, umarzone postępowanie w zakresie zarzutów określonych w art. 18 pkt 2 uondfp, polegających na nieprzekazaniu sprawozdań w terminie.

RKO na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz przeprowadzonej w dniach 22 stycznia i 16 maja 2016 r. rozprawie ustaliła bezspornie, że w (...) Teatrze (...) (zwanym dalej „Teatrem”) naruszono dyscyplinę finansów publicznych w zakresie czynów opisanych powyżej szczegółowo w sentencji orzeczenia, a odpowiedzialność za powyższe

ponosi (...) – Dyrektor Teatru. Odpowiedzialność ta, zdaniem RKO, wynika z art. 4 ust. 1pkt 2 uoondfp, ponieważ zgodnie z:

–art. 9 pkt 13 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077) - dalej także: „ufp” - do sektora finansów publicznych zalicza się m.in. samorządowe instytucje kultury, do których niewątpliwie należy Teatr (...),

–art. 53 ufp, kierownik jednostki sektora finansów publicznych jest odpowiedzialny za całość gospodarki finansowej tej jednostki,

–art. 17 ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 862 z późn. zm.) dyrektor instytucji kultury zarządza instytucją i reprezentuje ją na zewnątrz,

–§ 6 ust.1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 4 marca 2010 r. w sprawie sprawozdań jednostek sektora finansów publicznych w zakresie operacji finansowych sprawozdania, w imieniu jednostki, są sporządzane i przekazywane przez kierowników jednostek organizacyjnych podległych jednostkom samorządu terytorialnego.

RKO nie zgodziła się ze stwierdzeniem Obwinionego, jak i obrony, że naruszone obowiązki nie należały do jego obowiązków, jako Dyrektora Teatru. Zgodnie z przytoczonymi powyżej przepisami to właśnie Dyrektor, jako kierownik jednostki sektora finansów publicznych odpowiada za całość gospodarki finansowej kierowanej przez siebie jednostki, a także reprezentuje tę jednostkę na zewnątrz. Natomiast w stosunku do pracowników może wyciągnąć przewidziane prawem konsekwencje za niewłaściwe wykonywanie przez nich swoich służbowych obowiązków. Sprawozdanie budżetowe powstaje z momentem złożenia na nim podpisu przez kierownika jednostki, niezależnie od tego, kto technicznie je sporządził oraz kto - poza kierownikiem jednostki - jeszcze je podpisał (orzeczenie GKO z dnia 15 listopada 2010 r., BDF1/4900/10/11-12/RN-6-7/10/145, LEX nr 786475). Podpis kierownika jednostki na sprawozdaniu oraz czynności skutecznego, pod względem prawnym, przekazania sprawozdania odbiorcy są czynnościami z zakresu reprezentacji jednostki. Zakresu reprezentacji nie można przenieść ani ograniczyć ze skutkiem wobec osób trzecich. Zdaniem RKO, Obwiniony ponosi winę za wykazanie w przedmiotowych sprawozdaniach danych niezgodnych z danymi wynikającymi z ewidencji księgowej Teatru. To Obwiniony podpisał ww. sprawozdania, jako kierownik jednostki. RKO uznała, iż Obwiniony mógł uniknąć zarzucanego naruszenia dyscypliny finansów publicznych poprzez dochowanie

należytej ostrożności wymaganej w danych okolicznościach. Owa ostrożność winna przejawiać się poprzez sprawdzenie danych wykazanych w sprawozdaniach, przed ich podpisaniem, z danymi wynikającymi z ewidencji księgowej jednostki. Podpisując przedmiotowe sprawozdania powinien je uprzednio zweryfikować z ewidencją księgową jednostki, co pozwoliłoby na stwierdzenie ewentualnych błędów i dokonanie właściwych poprawek. Zaufanie pracownikowi, o którym mówił Obwiniony podczas rozprawy również nie może stanowić okoliczności uwalniających Obwinionego od przypisania odpowiedzialności za powyższe naruszenie dyscypliny finansów publicznych. To Obwiniony, jako kierownik jednostki, jest obowiązany zarządzać kierowaną przez siebie jednostką w taki sposób, aby nie dopuszczać do naruszenia obowiązujących przepisów.

W zakresie zarzutów określonych w art. 14 pkt 1, 2 i 3 uondfp, RKO zważyła, że działający na podstawie ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej, Teatr prowadzi samodzielną gospodarkę w ramach posiadanych środków na podstawie planu finansowego (sporządzonego zgodnie z przepisami ustawy o finansach publicznych) ustalonego przez Dyrektora, z zachowaniem wysokości dotacji organizatora. Instytucja kultury pokrywa koszty bieżącej działalności i zobowiązania z uzyskiwanych przychodów (art. 27 tej ustawy) natomiast organizator przekazuje instytucji kultury środki finansowe m.in. w formie dotacji podmiotowej na dofinansowanie bieżącej działalności w zakresie realizowanych zadań statutowych. Teatr jest odrębną od Urzędu Marszałkowskiego jednostką organizacyjną wyposażoną, od momentu wpisu do właściwego rejestru, w osobowość prawną, z własnym majątkiem, środkami trwałymi, przychodami oraz kosztami i prowadzącą samodzielną gospodarkę w ramach posiadanych środków. Organizator nie odpowiada za zobowiązania instytucji kultury, z zastrzeżeniem art. 24 i art. 25 ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej.

W świetle powyższego, RKO nie uznała wyjaśnień Obwinionego i obrony, że brak terminowego regulowania na rzecz ZUS składek z tytułu ubezpieczenia społecznego, ubezpieczenia zdrowotnego oraz na Fundusz Pracy był spowodowany zmniejszeniem dotacji przekazywanych przez Marszałka Województwa (...), jako okoliczności uwalniającej od przypisanego naruszenia art. 14 pkt 1, 2 i 3 uondfp. RKO uznała, że z przytoczonych przepisów jasno i bezspornie wynika, że dotacja podmiotowa jest przekazywana przez organizatora na dofinansowanie, a nie finansowanie bieżącej działalności statutowej Teatru.

Komisja wskazała również, że Obwiniony wyjaśnił, że nie występował do sądu w sprawie zmniejszanych dotacji. Skoro, zatem nie kwestionował wysokości otrzymywanych kwot dotacji od organizatora, zatem uznawał ich wysokość za wystarczającą i na nią się godził. Zdaniem RKO nie można było również uznać za uwalniające Obwinionego od odpowiedzialności - za przypisane mu, wyżej wymienione naruszenia dyscypliny finansów publicznych - wyjaśnień o braku środków finansowych na koncie Teatru. Zgodnie ze znajdującym się w aktach sprawy zestawieniem stanów środków finansowych na koncie tej jednostki na koniec dni wymaganych płatności wynika, że stan środków pozwalał na terminowe regulowanie składek na rzecz ZUS. Transze należnej za 2014 r. oraz styczeń i luty 2015 r. dotacji wpływały terminowo i we właściwej wysokości. RKO podkreśliła, iż środki finansowe gromadzone były również w kasie Teatru, z której także, na polecenie Obwinionego, została mu wypłacona zaliczka, bez określenia celu jej pobrania, w wysokości 88.714,88 zł. Zaliczkę zwrócono dopiero w dniu 21 kwietnia 2015 r. Obwiniony podczas rozprawy, jako główną przyczynę problemów finansowych Teatru podał, że począwszy od 2009 r. jednostka wykazywała niedofinansowanie wynikające z corocznego zmniejszania dotacji. Wyjaśnił, iż obniżanie dotacji powodowało, że Teatru nie stać było na granie dużych spektakli, a przychody z wystawianych spektakli nie pokrywały kosztów. Powyższym wyjaśnieniom RKO również nie dała wiary, wskazując m.in. na pobraną bez wyraźnego celu wysoką zaliczkę czy dokonywanie zakupów drogich aparatów telefonicznych. RKO uznała, że to Obwiniony ponosi winę za naruszenie dyscypliny finansów publicznych poprzez zaniechanie terminowego regulowania należności na rzecz ZUS w wysokościach i terminach wskazanych w sentencji orzeczenia. Był on jedynym dysponentem rachunku bankowego Teatru i podpisywał przelewy. Skoro, zatem był jedynym dysponentem rachunku bankowego i nie podpisywał przelewów do ZUS musiał zdawać sobie sprawę z tego, że z tego tytułu powstawały zaległości i na nie się godził. RKO doszła do przekonania, że Obwiniony miał możliwość uniknięcia naruszenia dyscypliny finansów publicznych poprzez terminowe regulowanie należności na rzecz ZUS. Wiedząc o corocznym zmniejszaniu wysokości dotacji przekazywanych przez organizatora powinien zmniejszenie to uwzględnić w tworzonym dla Teatru planie finansowym, bądź dokonywanych w ciągu roku zmianach planu finansowego. Obwiniony powinien planować działalność Teatru na miarę posiadanych środków z uwzględnieniem otrzymywanych od organizatora dotacji.

Obwiniony wiedział, że działalność Teatru generuje straty od 2009 r., zatem powinien albo ograniczyć ilość i wielkość spektakli do możliwości finansowych, bądź wystąpić do organizatora z wnioskiem o likwidację Teatru. Wiedząc, że Teatr posiada zaległości względem ZUS nie powinien również pobierać tak wysokiej zaliczki z Teatru bez określonego celu oraz kupować drogich telefonów. Kwota zaliczki i zakupu telefonów pozwoliłaby uregulować należności na rzecz ZUS-u za dwa miesiące. Zdaniem RKO do obowiązków Dyrektora Teatru należy takie prowadzenie gospodarki, aby wydatki były zharmonizowane z przychodami i były dokonywane terminowo. Znając terminy płatności składek Obwiniony powinien zapewnić odpowiednie środki na ich terminowe opłacanie i regulować je w ustawowym terminie.

RKO w pełni podzieliła wyrażone zarówno w orzecznictwie sądów jak i administracji stanowisko, że podejmując się sprawowania funkcji kierowniczej w jednostce sektora finansów publicznych i będąc odpowiedzialnym za dysponowanie środkami publicznymi, należy liczyć się ze szczególną odpowiedzialnością z tym związaną, jak również z tym, że wszelkie rozstrzygnięcia, podejmowane w subiektywnym przekonaniu, co do ich słuszności, będą podlegały ocenie, co do zgodności z prawem. Należy również liczyć się z możliwością działania w sytuacjach nietypowych, nieoczekiwanych i odbiegających od przewidywań. Osoba kierująca daną instytucją powinna i taką możliwość brać pod uwagę i być przygotowaną na konieczność podejmowania decyzji finansowych również w takich okolicznościach. Osoby na stanowiskach kierowniczych odpowiedzialne za gospodarkę finansową powinny, zatem same wykazywać niezbędną wiedzę i orientację prawną w podstawowych uregulowaniach prawnych, które wiążą się z funkcjonowaniem kierowanej przez siebie jednostki (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie Sygn. akt III SA/Wa 1730/04). RKO uznała, iż w oparciu o zgromadzony i ujawniony na materiał dowodowy, wina Obwinionego została w przedmiotowym zakresie udowodniona i nie budzi wątpliwości.

Nie można, zdaniem RKO, uznać także wyjaśnień Obrońcy, że Obwiniony działał w stanie wyższej konieczności, gdyż sytuacja finansowa Teatru nie pozwalała mu od 2012 r. na regulowanie bieżących należności, z uwagi na stałe zmniejszanie wysokości dotacji z Urzędu Marszałkowskiego. RKO uznała, że w treści art. 27 ustawy wyłączono odpowiedzialność w sytuacji działania lub zaniechania podjętego wyłącznie w celu ograniczenia skutków

zdarzenia losowego, przy czym w ust. 2 tegoż artykułu określiła, że zdarzeniem losowym jest zdarzenie wywołane przez czynniki zewnętrzne, którego nie można przewidzieć z pewnością, w szczególności zagrażające bezpośrednio życiu lub zdrowiu ludzi lub grożące powstaniem szkody niewspółmiernie większej niż spowodowane działaniem lub zaniechaniem naruszającym dyscyplinę finansów publicznych. Z całości akt sprawy, wynika, że dotacje na rzecz Teatru były zmniejszane corocznie począwszy od 2009 r. - zatem brak przesłanki nieprzewidywalności. Również pozostałe przesłanki wynikające z powyższego przepisu nie zostały ani spełnione ani wykazane przez obronę. Przepis art. 27 ust. 1 uoandfp, dotyczy wyłącznie zdarzeń o charakterze „losowym”. Nie może, zatem w żaden sposób dotyczyć faktów, które zaistniały wskutek działania, bądź zaniechania Obwinionego (nieopłacenie w wymaganym terminie składek należnych ZUS) i to bez względu, czy były to skutki zawinione przez stronę, czy też zaistniałe bez jej zamiaru, czy nawet świadomości.

Zaznaczyć trzeba, że RKO oddaliła ostatecznie, mimo wcześniejszej akceptacji, wnioski dowodowe obrońcy Obwinionego w zakresie przesłuchania: Pani (...) – Główniej Księgowej Teatru, Pana (...) – Dyrektora Departamentu Kultury w Urzędzie Marszałkowskim, uznając, że okoliczności, jakie mają być udowodnione nie mają znaczenia dla sprawy. Ponadto brak było możliwości ustalenia adresu zamieszkania Pani (...). Oddaliła także wniosek o przesłuchanie Pana (...) - Marszałka Województwa (...), uznając, że okoliczność, której dotyczy wniosek została już udowodniona.

W odniesieniu do pozostałych zarzutów objętych wnioskiem o ukaranie RKO umorzyła postępowania na podstawie art. 78 ust. 1 pkt 7 w zw. z art. 28 ust. 1 ustawy uznając, iż przekazanie sprawozdań Rb-N i Rb-Z za II kwartał 2014 r. we wskazanych okolicznościach oraz jeden dzień po wymaganym terminie stanowi o znikomym stopniu szkodliwości dla finansów publicznych.

Wymierzając (...) łączną karę nagany, RKO wzięła pod uwagę, jako okoliczności łagodzące fakt, że Obwiniony nie był wcześniej karany za naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Natomiast, jako okoliczności obciążające RKO przyjęła kwotę niezgodności wykazanych w sprawozdaniach Rb-N i Rb-Z danych z ewidencją księgową, wysokość i ciągłość (2014 r. i styczeń – luty 2015 r.) nieopłacania składek na rzecz ZUS, długość opóźnienia w ich uregulowaniu, rangę naruszonych przepisów prawa oraz negatywną opinię w zakresie prowadzenia gospodarki finansowej Teatru.

Odwołanie od orzeczenia RKO z dnia 16 maja 2016 r. złożył działający w imieniu Obwinionego Adwokat (...). Zaskarżył on orzeczenie w całości i wniósł o jego uchylenie w całości i przekazanie sprawy do organu I instancji ewentualnie o zmianę i uniewinnienie lub umorzenie postępowania. Przedmiotowemu orzeczeniu zarzucił:

- 1) nieprzeprowadzenie wyczerpującego postępowania dowodowego, mającego na celu ustalenie osób winnych i odpowiedzialnych za błędy w sprawozdaniach objętych zaskarżonym orzeczeniem czy nieopłacenie należności w terminie objętych postępowaniem, czy co do ustalenia winy po stronie Obwinionego, wpływu sytuacji Teatru, jako okoliczności wyłączającej odpowiedzialność Dyrektora za nieopłacenie należności w terminie,
- 2) błędną ocenę, że Obwiniony w sposób zawiniony dopuścił się naruszeń dyscypliny finansów publicznych wskazanych w zaskarżonym orzeczeniu i uznanie go odpowiedzialnym naruszenia dyscypliny finansów publicznych na podstawie art. 18 pkt 2, art. 14 pkt 1, 2 i 3 uondfp,
- 3) błędne ustalenia, że Obwiniony mógł uniknąć naruszeń w sytuacji, gdy działał na podstawie dotychczasowej praktyki oraz oświadczeń podległych pracowników, przy budżecie uniemożliwiającym mu terminowe regulowanie należności,
- 4) błędne przypisanie, że za naruszenia objęte orzeczeniem odpowiadał bezpośrednio Obwiniony a nie osoby odpowiedzialne zgodnie z zakresem obowiązków uczestniczące w procesie zamówień,
- 5) błędne uznanie że działań Obwinionego nie można uznać za działanie w stanie wyższej konieczności na podstawie art. 27 uondfp.

W uzasadnieniu odwołania Obrońca wskazał, że Obwiniony podtrzymuje wnioski dowodowe zgłoszone przed RKO. Komisja ta pomimo wstępnego uwzględnienia wniosków dowodowych na rozprawie w dniu 16 maja 2016 r. je oddaliła, wykazując niekonsekwencję. RKO przyjęła ustalenia zawarte we wniosku o ukaranie bez badania ich zasadności i zastrzeżeń zgłaszanych przez Obwinionego. Zdaniem Obwinionego za ewentualne naruszenia w tym zakresie ponoszą odpowiedzialność w szczególności służby księgowo i pracownicy merytoryczni. Dyrektor nie jest w stanie zweryfikować szczegółowych zapisów sprawozdań i badać dokumentacji źródłowej. Dlatego też w takich jednostkach, jak Teatr wyznaczono osoby

odpowiedzialne za sporządzanie sprawozdań, obsługę księgową, regulowanie należności. Obwiniony, co do wykonanych zadań przez podległych pracowników, był zapewniany o ich zgodności z prawem tak, więc nie mógł działać z zamiarem wymaganym przy winie umyślnej. Zebrany materiał nie dawał żadnych podstaw do uznania, że wina Obwinionego została udowodniona i nie budzi w tym zakresie wątpliwości. Obwiniony w swoich wyjaśnieniach podnosił, że nie przyznaje się do popełnienia zarzucanych czynów. Za ewentualne naruszenia w tym zakresie ponoszą odpowiedzialność służby księgowe Teatru oraz Marszałek Województwa (...), jako organ odpowiedzialny za niewywiązywanie się z finansowania Teatru. Z tych względów Obwiniony wnioskował o dopuszczenie dowodów z zeznań świadków byłej księgowej Teatru, Marszałka Województwa (...) oraz z dokumentacji znajdującej się posiadaniu ZUS, NFZ za okres objęty postępowaniem w zakresie rozliczeń z Teatrem, z zakresu obowiązków księgowej Teatru, z dokumentacji wskazującej na termin i wysokość przekazywanych środków przez Urząd Marszałkowski na rzecz Teatru w celu wykazania opóźnień w tym zakresie, co doprowadzało do braku płynności finansowej po stronie Teatru z przyczyn niezależnych od jego pracowników. Zdaniem obrońcy, powyższe stanowisko Obwinionego zostało całkowicie pominięte przez RKO. Bezzasadnie nie stwierdzono po stronie Obwinionego okoliczności wyłączających odpowiedzialność z uwagi na działanie w stanie wyższej konieczności, małą wysokość odsetek naliczonych od zaległości, czy wpływu sytuacji budżetowej, polityki Urzędu Marszałkowskiego na możliwość bieżącego regulowania należności objętych zaskarżonym orzeczeniem. Z uwagi na powyższe, zdaniem obrońcy, uzasadniony jest wniosek o uchylenie zaskarżonego orzeczenia w całości na korzyść Obwinionego, ewentualnie umorzenie postępowania.

Rozprawa przed Główną Komisją Orzekającą w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych odbyła się w dniu 7 listopada 2016 r. Na rozprawie obrońca Obwinionego podtrzymał swoje odwołanie, z tym, że wyłączył z niego rozstrzygnięcie RKO dotyczące umorzenia postępowania w zakresie zarzutów określonych w art. 18 pkt 2 uondfp, opisanych w pkt II wniosku o ukaranie, tj. zarzutów polegających na nieprzekazaniu w terminie sprawozdań Rb-N i Rb-Z wg stanu za II kwartał 2014 r. Zastępca Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych wniósł o utrzymanie w mocy orzeczenia RKO.

GKO po wysłuchaniu stanowiska Obrońcy Obwinionego oraz Zastępcy Głównego Rzecznika, a także po analizie zgromadzonego materiału dowodowego uznała, że odwołanie na uwzględnienie zasługuje i należy przekazać sprawę do ponownego rozpoznania RKO. Nie budziło wątpliwości GKO, że do naruszenia dyscypliny finansów publicznych w Teatrze w zakresie objętym zarzutami faktycznie doszło. Potwierdza to zgromadzony materiał dowodowy. Nie budziła także wątpliwości dokonana przez RKO analiza prawna naruszeń, tak jeśli chodzi o naruszone przepisy uondfp, jak i przepisy prawa materialnego (źródłowego). Przedmiotem sporu była natomiast zasadność przypisania winy Dyrektorowi Teatru - (...), w kontekście zastrzeżeń, co do kompletności postępowania dowodowego. Zgodnie, bowiem z art. 19 ust. 2 uondfp, odpowiedzialność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych ponosi osoba, której można przypisać winę w czasie popełnienia naruszenia. Nie można przypisać winy, jeżeli naruszenia nie można było uniknąć mimo dołożenia staranności wymaganej od osoby odpowiedzialnej za wykonanie obowiązku, którego niewykonanie lub nienależyte wykonanie stanowi czyn naruszający dyscyplinę finansów publicznych.

Strona obwiniona konsekwentnie wносиła o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania trzech świadków. RKO najpierw dopuściła te dowody, a następnie w terminie rozprawy te same dowody oddaliła, przy czym dowód w postaci przesłuchania Głównej Księgowej Pani (...), RKO oddaliła z racji przesłanki ustawowej wskazując na niemożność przeprowadzenia tego dowodu, a dwóch pozostałych świadków, a mianowicie Pana (...) – Dyrektora Departamentu Kultury w Urzędzie (...) oraz Pana (...) Marszałka Województwa (...), postanowiła nie przesłuchiwać, z uwagi na przepis ustawy stanowiący, że fakty, które dowodzić miałyby przeprowadzone dowody, uznaje się za dowiedzione. W pierwszym zakresie GKO nie podzieliła poglądów RKO, że dowodu nie da się przeprowadzić, w każdym razie z akt sprawy nie wynika, aby przesłuchanie świadka było niemożliwie ze względu na niemożność ustalenia jego miejsca zamieszkania. Nie wchodząc w zakres obsługi urzędowej RKO, z uzasadnienia orzeczenia RKO oraz z protokołów rozpraw przed RKO w żaden sposób nie wynikało czy RKO miała wystarczające przesłanki do dojścia, do wniosku, że dowodu tego z udziałem aktywnym strony wnoszącej albo bez tego udziału, nie da się przeprowadzić. Pozostałych dwóch świadków Obwiniony i jego obrońca, według wniosku złożonego dodatkowo na rozprawie przed GKO, chcieli przesłuchać na okoliczności, które potencjalnie mogą mieć

związek z ustaleniem możliwości przypisania Obwinionemu winy. GKO nie przesądzała, czy te zeznania miałyby wpływ na ocenę dopuszczalności przypisania Obwinionemu winy. GKO uznała jednak, że nie można przypisać Obwinionemu odpowiedzialności i oddalić tak sformułowanych wniosków dowodowych, argumentując, że tezy w nich zawarte zostały dowiedzione, zgodnie z twierdzeniami wnioskodawcy. Strona obwiniona jest uprawniona do składania wniosków dowodowych, a ich rozważenie i rozpoznanie powinno być merytorycznie uzasadnione, chyba, że jednoznacznie z okoliczności sprawy wynika przesłanka do oddalenia takiego wniosku dowodowego, np. dowodu nie można przeprowadzić. W konkluzji GKO doszła do wniosku, że postępowanie dowodowe powinno zostać uzupełnione przez RKO. Wskazano, iż podjąć działania zmierzające do przesłuchania trzech świadków, o których wnosili Obwiniony i jego obrońca. GKO uznała, że wskazane jest odebranie zeznań na okoliczność:

1) w odniesieniu do Głównej Księgowej Pani (...):

- a) działań, jakie Obwiniony podejmował w związku z brakiem płatności zobowiązań finansowych, przyjętych kryteriach (priorytetach) w regulowaniu zobowiązań, przy ograniczonych środkach,
- b) wiedzy Obwinionego na temat wystąpienia nieterminowych płatności składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenia zdrowotne i Fundusz Pracy oraz wykazywanej staranności (lub jej braku) w tym zakresie,
- c) konsekwencji, jaki wyciągał ZUS w związku z nieterminowym regulowaniem składek,
- d) przyczyn rozbieżności między danymi ujętymi w ewidencji, a danymi wykazywanymi w sprawozdaniach budżetowych (z uwzględnieniem ograniczeń programu finansowo-księgowego, o których wspominała Główna Księgowa w wyjaśnieniach składanych w postępowaniu kontrolnym) i wiedzy Obwinionego w tym zakresie;

wyżej wymienione zeznania Głównej Księgowej mogłyby pozwolić na weryfikację tez przedstawianych w toku postępowania przez Obwinionego, że nie miał on wiedzy na temat opóźnień w płatnościach składek, choć miał on wiedzę w przedmiocie trudnej sytuacji finansowej Teatru i tego, że były trudności ogólne w bieżących płatnościach;

2) w odniesieniu do Marszałka Województwa (...) Pana (...) i Dyrektora Departamentu Kultury w Urzędzie Marszałkowskim Pana (...):

- a) przyczyn zmniejszenia dotacji podmiotowej dla Teatru i informowania Teatru o tym z odpowiednim wyprzedzeniem, umożliwiającym podejmowanie działań dostosowawczych,
- b) prowadzonej korespondencji między Teatrem, a Urzędem Marszałkowskim na temat zwiększenia dotacji podmiotowej,
- c) wskazywania (bądź nie wskazywania) przez organizatora możliwych kierunków działań w celu poprawy sytuacji finansowej, a zwłaszcza płatniczej Teatru, w kontekście ograniczenia finansowania Teatru przez Urząd Marszałkowski, z uwzględnieniem specyfiki działania Teatru (brak własnej siedziby, brak zaplecza, konieczność zatrudniania osób z zewnątrz do realizacji poszczególnych przedsięwzięć), która utrudniała, a być może nawet, jak twierdzi obrońca, uniemożliwiała działanie przy poważnie ograniczonych środkach dotacji podmiotowej.

GKO uznała, że przy ponownym rozpoznaniu sprawy, RKO ponownie powinna odnieść się do przedstawionych w odwołaniu zarzutów obrońcy odnośnie do bezzasadnego niestwierdzenia po stronie obwinionego okoliczności wyłączających odpowiedzialność z uwagi na działanie w stanie wyższej konieczności, pod warunkiem przedstawienia przez stronę obwinioną uzasadnienia odnoszącego się do dotychczasowego stanowiska RKO w tym przedmiocie. GKO zwróciła także uwagę na niewłaściwe odwoływanie się obrońcy do braku działania obwinionego w winie umyślnej. W świetle obowiązującej ustawy nie istnieje już potrzeba kategoryzacji winy z punktu widzenia umyślności lub nie umyślności jako stosunku psychicznego sprawcy do czynu i nie ma to bezpośredniego odniesienia na wymiar kary. Nowelizacją ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. został skreślony art. 22 uondfp, który kategoryzował zawinienie z tych dwóch przesłanek, a więc umyślności i nieumyślności.

Po ponownym rozpoznaniu sprawy Regionalna Komisja Orzekająca w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Warszawie orzeczeniem z dnia 2 czerwca 2017 r. (sygn. akt RKO.5011.50.2015) uznała (...) - będącego w czasie popełnienia czynów Dyrektorem (...) Teatru (...) - odpowiedzialnym za naruszenia dyscypliny finansów publicznych szczegółowo opisane w uzasadnianym

orzeczeniu GKO, analogiczne do czynów przypisanych orzeczeniem RKO z dnia 16 maja 2016 r., przy czym tym razem wymierzono Obwinionemu karę upomnienia.

Uwzględniając treść i wskazania rozstrzygnięcia zawartego w orzeczeniu Głównej Komisji Orzekającej z dnia 7 listopada 2017 r. sygn. akt BDF1.4800.56.2016, w przedmiocie możliwości przypisania winy w rozumieniu art. 19 ust. 2 uondfp, w zakresie popełnienia przez Obwinionego naruszenia dyscypliny finansów publicznych w rozumieniu art. 18 pkt 2, art. 14 pkt 1, art. 14 pkt 2, art. 14 pkt 3 uondfp - Regionalna Komisja Orzekająca wyraziła pogląd, że stan faktyczny oraz prawny w przedmiocie niniejszego postępowania nie budzi jakichkolwiek wątpliwości. Regionalnej Komisji Orzekającej ponownie rozpoznającej sprawę, nie uszły uwadze okoliczności, jakie zostały wprost wyekspediowane w uzasadnieniu rozstrzygnięcia odwoławczego, w którym GKO w zakresie czynu określonego w art. 18 pkt 2, art. 14 pkt 1, art. 14 pkt 2, art. 14 pkt 3 uondfp – oceniła, że stan faktyczny ustalony nie budzi wątpliwości, a tym samym doszło do naruszenia dyscypliny finansów publicznych.

Regionalna Komisja Orzekająca, obdarzyła pełnią wiarygodności zebrane dowody w sprawie, o które występowała w celu uzupełnienia oraz ustalenia stanu faktycznego, sprowadzającego się do podejmowanych czynności przez Obwinionego na rzecz kierowanej przez niego jednostki, jak również z przeprowadzonych osobowych źródeł dowodowych z zeznań świadka, Głównej Księgowej (...), Pani (...) i Dyrektora Departamentu Kultury w Urzędzie Marszałkowskim, Pana (...).

Wbrew twierdzeniom Obwinionego (...), który odwoływał się do sytuacji zmniejszenia dotacji podmiotowej dla (...) Teatru (...) za 2014 i 2015 rok, RKO wskazała, iż zmniejszenie dotacji nastąpiło, nie w latach 2014-2015, ale w 2012 i 2013 roku, co jednoznacznie wynika z treści kserokopii pism załączonych do pisma (...) Teatru (...) z dnia 28 kwietnia 2017 r. o nr (...) (k. 551-587). Powyższe znalazło swoje potwierdzenie w zestawieniu krzyżowym, w dokumentacji wnioskowanej przez organ rozstrzygający od Marszałka Województwa (...) z dnia 26 kwietnia 2017 r. o nr (...) Marszałek Województwa (...) podkreślił, że w latach 2014 i 2015 nie miały miejsca zmniejszenia dotacji podmiotowej dla (...) Teatru (...); również z przeprowadzonych osobowych źródeł dowodowych z zeznań świadka Głównej Księgowej (...) Pani (...) i Dyrektora Departamentu Kultury w Urzędzie Marszałkowskim Pana (...). Mając na

względnie powyższe, Regionalna Komisja Orzekająca uznała, że wypełniła wskazania instancji odwoławczej, co do dalszego prowadzenia postępowania w niniejszej sprawie *a quo* w zakresie przypisania Obwinionemu winy w rozumieniu art. 19 ust. 2 uondfp w kwestii zarzucanego czynu art. 18 pkt 2, art. 14 pkt 1, art. 14 pkt 2, art. 14 pkt 3 uondfp.

Zgodnie z dyspozycją art. 150 ust. 2 uondfp, wskazania Głównej Komisji Orzekającej, co do dalszego postępowania są wiążące dla komisji orzekającej, której sprawę przekazano. Natomiast zaniechanie zalecanych przez organ odwoławczy czynności możliwe jest jedynie wówczas, gdy stają się one zbędne w związku z wyjaśnieniem określonej okoliczności w sposób niebudzący wątpliwości za pomocą innych dowodów, np. dowodu pierwotnego zamiast wskazanego przez komisję *ad quem* dowodu pochodnego.

Wypełniając wskazania zawarte w orzeczeniu GKO – rozpoznając ponownie sprawę naruszenia dyscypliny finansów publicznych w przedmiocie przypisania winy Obwinionemu (odnośnie popełnienia czynu w rozumieniu art. 18 pkt 2, art. 14 pkt 1, art. 14 pkt 2, art. 14 pkt 3 uondfp) Regionalna Komisja Orzekająca wskazała, że zgodnie z treścią art. 19 ust. 1 uondfp - odpowiedzialność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych ponosi osoba, która popełniła czyn naruszający dyscyplinę finansów publicznych określony przez ustawę obowiązującą w czasie jego popełnienia. Natomiast w myśl art. 19 ust. 2 uondfp - odpowiedzialność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych ponosi osoba, której można przypisać winę w czasie popełnienia naruszenia. Nie można przypisać winy, jeżeli naruszenia nie można było uniknąć mimo dołożenia staranności wymaganej od osoby odpowiedzialnej za wykonanie obowiązku, którego niewykonanie lub nienależyte wykonanie stanowi czyn naruszający dyscyplinę finansów publicznych.

Fakt dokonania przez Obwinionego (...) zarzucanego mu we wniosku o ukaranie czynu, który wyczerpuje dyspozycję art. 18 pkt 2 uondfp – nie budzi jakichkolwiek wątpliwości. Kluczowe znaczenie dla uznania, że Obwiniony dopuścił się czynu, był zebrany w toku postępowania nieosobowy materiał dowodowy. Art. 18 pkt 2 uondfp stanowi, że naruszeniem dyscypliny finansów publicznych jest: niesporządzenie lub nieprzekazanie w terminie sprawozdania z wykonania procesów gromadzenia środków publicznych i ich rozdysponowania albo wykazanie w tym sprawozdaniu danych niezgodnych z danymi wynikającymi z ewidencji

księgowej. Zgodnie z art. 41 ust. 1 ustawy o finansach publicznych jednostki sektora finansów publicznych sporządzają sprawozdania z wykonania procesów, o których mowa w art. 3. W myśl art. 3 ufp finanse publiczne obejmują procesy związane z gromadzeniem środków publicznych oraz ich rozdysponowywaniem, w szczególności: gromadzenie dochodów i przychodów publicznych; wydatkowanie środków publicznych; finansowanie potrzeb pożyczkowych budżetu państwa; zaciąganie zobowiązań angażujących środki publiczne; zarządzanie środkami publicznymi; zarządzanie długiem publicznym; rozliczenia z budżetem Unii Europejskiej.

W dacie popełnienia zarzucanych czynów, zachowanie Obwinionego, co również zostało wyrażone we wniosku o ukaranie stanowiło naruszenie prawa materialnego zawartego w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 4 marca 2010 r. w sprawie sprawozdań jednostek sektora finansów publicznych w zakresie operacji finansowych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1773 z późn. zm.).

Faktem bezspornym jest to, że w (...) Teatrze (...) wystąpiły nieprawidłowości, o których mowa w pkt I i II części dyspozytywnej orzeczenia. Opisane czyny wyczerpują swoim zasięgiem znamiona naruszenia dyscypliny finansów publicznych w rozumieniu obowiązującego obecnie i w dacie popełnienia czynu art. 18 pkt 2 uondfp. Obwiniony nie zweryfikował (zaniechał sprawdzenia) poprawności przedłożonych do podpisania przedmiotowych sprawozdań z ewidencją księgową na podstawie, której zostały one sporządzone, co skutkowało niezgodnością danych wykazanych w ww. sprawozdaniach z ewidencją księgową, przez co naruszył dyscyplinę finansów publicznych określoną w art. 18 pkt 2 uondfp. Naruszenie dyscypliny finansów publicznych określone w art. 18 pkt 2 uondfp jest czynem formalnym. Do jego znamion nie należy zaistnienie uszczerbku w finansach jednostki. Dobrem chronionym w przepisach regulujących odpowiedzialność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych jest także ład prawny systemu finansów publicznych. RKO wskazała, że szkodliwością dla finansów publicznych jest zniekształcenie zawartej w sprawozdaniu informacji w stosunku do rzeczywistego stanu środków publicznych w jednostce sektora finansów publicznych. Wskazać należy, iż czyn wykazania w sprawozdaniu danych niezgodnych z ewidencją księgową jednostki naraża na uszczerbek zaufanie do dokumentów publicznych dotyczących gospodarowania publicznymi środkami.

Sprawozdania te dokumentują z jednej strony działalność finansową jednostki, a z drugiej są ważnym elementem planowania jej działań w przyszłości. Z tych powodów ustawodawca przywiązuje do poprawnego sporządzania sprawozdań budżetowych istotną wagę (orz. GKO DF/GKO/Odw.-100/131-132/2002).

Zdaniem RKO Obwiniony ponosi winę za wykazanie w przedmiotowych sprawozdaniach danych niezgodnych z danymi wynikającymi z ewidencji księgowej (...). To Obwiniony podpisał ww. sprawozdania, jako kierownik jednostki w datach wykazanych w sentencji orzeczenia pierwszej instancji. Obwiniony nie zweryfikował (zaniechał sprawdzenia) poprawności przedłożonych do podpisania przedmiotowych sprawozdań z ewidencją księgową na podstawie, której zostały one sporządzone, co skutkowało niezgodnością danych wykazanych w ww. sprawozdaniach z ewidencją księgową, przez co naruszył dyscyplinę finansów publicznych określoną w art. 18 pkt 2 uo ndfp. RKO uznała, że Obwiniony mógł uniknąć przypisanego naruszenia dyscypliny finansów publicznych poprzez dochowanie należytej ostrożności wymaganej w danych okolicznościach. Owa ostrożność winna przejawiać się poprzez sprawdzenie danych wykazanych w sprawozdaniach, przed ich podpisaniem, z danymi wynikającymi z ewidencji księgowej jednostki. Podpisując przedmiotowe sprawozdanie powinien je uprzednio zweryfikować z ewidencją księgową jednostki, co pozwoliłoby na stwierdzenie ewentualnych błędów i dokonanie właściwych poprawek. Zaufanie pracownikowi, również nie może stanowić okoliczności uwalniających Obwinionego od przypisania odpowiedzialności za powyższe naruszenie dyscypliny finansów publicznych. To Obwiniony, jako kierownik jednostki, jest obowiązany zarządzać kierowaną przez siebie jednostką w taki sposób, aby nie dopuszczać do naruszenia obowiązujących przepisów. RKO stwierdziła, że w oparciu o zgromadzony i ujawniony na rozprawie materiał dowodowy, wina Obwinionego została w przedmiotowym zakresie udowodniona i nie budzi wątpliwości.

W odniesieniu do zarzutów określonych w art. 14 pkt 1, 2 i 3 uo ndfp organ rozstrzygający pierwszej instancji wskazał, że z obowiązujących przepisów prawa wynika, iż (...) prowadzi samodzielną gospodarkę w ramach posiadanych środków, kierując się zasadami efektywności ich wydatkowania (art. 27 ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej). Zatem gospodarka Teatru ma być prowadzona w ramach posiadanych środków

finansowych. Gospodarka finansowa prowadzona jest na podstawie planu finansowego, sporządzonego zgodnie z przepisami ustawy o finansach publicznych, ustalonego przez dyrektora, z zachowaniem wysokości dotacji organizatora. Zgodnie z art. 28 ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej instytucja kultury pokrywa koszty bieżącej działalności i zobowiązania z uzyskiwanych przychodów (ust. 1) natomiast organizator przekazuje instytucji kultury środki finansowe m.in. w formie dotacji podmiotowej na dofinansowanie bieżącej działalności w zakresie realizowanych zadań statutowych, w tym na utrzymanie i remonty obiektów (ust. 3 pkt 1).

RKO wskazała, że z brzmienia przepisów – w szczególności z art. 14 ust. 1 i 2, a także art. 27 ust. 1 oraz art. 28 ust. 1 ustawy z 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej – wynika, że (...) jest odrębną od Urzędu Marszałkowskiego jednostką organizacyjną i finansową, wyposażoną, od momentu wpisu do właściwego rejestru, w osobowość prawną, z własnym majątkiem, środkami trwałymi, przychodami oraz kosztami, i prowadzącą samodzielną gospodarkę w ramach posiadanych środków. Organizator nie odpowiada za zobowiązania instytucji kultury, z zastrzeżeniem art. 24 i 25 ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (art. 14 ust. 2).

Zdaniem RKO, nie można uznać wyjaśnień Obwinionego i obrony, że brak terminowego regulowania na rzecz ZUS składek z tytułu ubezpieczenia społecznego, ubezpieczenia zdrowotnego oraz na Fundusz Pracy w kwotach i terminach wskazanych w sentencji orzeczenia, było spowodowane zmniejszeniem dotacji przekazywanych przez Marszałka Województwa (...), jako okoliczności uwalniającej od przypisanego naruszenia art. 14 pkt 1, 2 i 3 uoondfp. Z wyżej przytoczonych przepisów jasno i bezspornie wynika, że datacja podmiotowa jest przekazywana przez organizatora na dofinansowanie, a nie finansowanie bieżącej działalności statutowej Teatru. Wskazać również należy, że na rozprawie w dniu 22 stycznia 2017 r. Obwiniony wyjaśnił, iż nie występował do sądu w sprawie zmniejszanych dotacji. Skoro, zatem nie kwestionował wysokości otrzymywanych kwot dotacji od organizatora, zatem uznawał ich wysokość za wystarczającą i na nią się godził. Nie można uznać za uwalniające Obwinionego od odpowiedzialności za przypisane ww. naruszenie dyscypliny finansów publicznych wyjaśnienia o braku środków finansowych na koncie (...). Zgodnie ze znajdującymi się w aktach sprawy stanami środków finansowych na koncie Teatru

na koniec dnia (karty 402-408 akt sprawy) wynika, że stan środków pozwalał na terminowe regulowanie składek na rzecz ZUS. Transze należnej za 2014 r. oraz styczeń i luty 2015 r. dotacji wpływały terminowo i we właściwej wysokości (karty 362-363 akt sprawy).

RKO podkreśliła, że środki finansowe z tytułu należności Teatru gromadzone były również w kasie Teatru, a nie na jego koncie cyt. „...co uniemożliwiało opłacanie zobowiązań wymagalnych przelewami”. I tak na koniec I kwartału 2014 r. w kasie znajdowało się 12.485,81 zł, na rachunku bieżącym (...) było 2.268,08 zł, na koniec III kwartału 2014 r. w kasie było 7.035,24 zł, na rachunku bieżącym 959,49 zł, na koniec IV kwartału 2014 r. w kasie było 96.537,90 zł, na rachunku bieżącym 3.325,87 zł, na koniec I kwartału 2015 r. w kasie było 3.354,64 zł, na rachunku bieżącym 1.108,99 zł. RKO wskazała również, że na polecenie Obwinionego została Mu wypłacona z Teatru zaliczka, bez określenia celu pobrania zaliczki, w wysokości 88.714,88 zł, którą zwrócił dopiero w dniu 21 kwietnia 2015 r. (karta 314 akt sprawy).

RKO analizując zgromadzony w sprawie materiał dowodowy uznała, iż to Obwiniony ponosi winę za naruszenie dyscypliny finansów publicznych poprzez zaniechanie terminowego regulowania należności na rzecz ZUS w wysokościach i terminach wskazanych w sentencji orzeczenia. Z akt sprawy wynika, iż Obwiniony był jedynym dysponentem rachunku bankowego Teatru (karta 313 akt sprawy). Jak wynika z materiału dowodowego Obwiniony cyt. „... pobierał gotówkę bezpośrednio z kasy Banku nie informując o tym fakcie Działu Księgowości jak również nie dostarczał potwierdzenia wypłaty gotówki z banku służbom finansowym.”. Na rozprawie w dniu 22 stycznia 2017 r.. Obwiniony stwierdził, iż to on podpisywał przelewy Teatru. Skoro, zatem był jedynym dysponentem rachunku bankowego i nie podpisywał przelewów do ZUS musiał wiedzieć, iż z tego tytułu powstawały zaległości i na nie się godził.

Obwiniony miał możliwość uniknięcia naruszenia dyscypliny finansów publicznych poprzez terminowe regulowanie należności na rzecz ZUS. Wiedząc o corocznym zmniejszaniu wysokości dotacji przekazywanych przez organizatora powinien zmniejszenie to uwzględnić w tworzonej dla Teatru planie finansowym bądź dokonywanych w ciągu roku zmianach planu finansowego. Obwiniony powinien planować działalność Teatru na miarę posiadanych

środków z uwzględnieniem otrzymywanych od organizatora dotacji i mieć na uwadze fakt, iż zgodnie z przepisami przychody z wystawionych spektakli powinny pokryć koszty bieżącej działalności Teatru i jego zobowiązania. Obwiniony wiedział, że działalność Teatru generuje straty od 2009 r., zatem powinien albo ograniczyć ilość i wielkość spektakli na miarę możliwości finansowych Teatru bądź wystąpić do organizatora z wnioskiem o likwidację Teatru. Wiedząc, że Teatr posiada zaległości względem ZUS nie powinien również pobierać tak wysokiej zaliczki z Teatru bez określonego celu oraz zakupywać drogich telefonów. Kwota zaliczki i zakupu telefonów pozwoliłaby uregulować należności na rzecz ZUS-u za dwa miesiące. Zdaniem RKO do obowiązków Dyrektora Teatru należy takie prowadzenie gospodarki, aby wydatki były zharmonizowane z przychodami i były dokonywane terminowo. Znając terminy płatności składek należnych ZUS-owi Obwiniony powinien zapewnić odpowiednie środki na ich terminowe opłacanie i regulować je w ustawowym terminie.

W toku postępowania obrońca wniósł o przeprowadzenie dowodu w zakresie powołania biegłego rewidenta, a także wniósł ponownie o przesłuchanie w charakterze świadka Pana (...) - Marszałka Województwa (...).

Na podstawie art. 89 ust. 3 pkt 2, 3 i 4 uondfp Regionalna Komisja Orzekająca postanowiła o oddaleniu wniosku dowodowego w zakresie powołania biegłego rewidenta, na okoliczność wskazaną przez obrońcę obwinionego, dotyczącą stanu wyższej konieczności, ponieważ zakreślona teza, jak i fakt przedmiotowego źródła jest nie przydatny do stwierdzenia danej okoliczności oraz okoliczność, której wniosek dotyczy, została udowodniona, jak wynika ze zgromadzonego materiału, mianowicie udokumentowana w sposób wystarczający kondycja finansowa jednostki, służy do przedłużenia postępowania w sposób oczywisty.

W ocenie organu orzekającego przeprowadzenie zawnioskowanego dowodu z opinii biegłego rewidenta nie mogło stanowić dowodu, za pomocą, których możliwym byłoby udowodnienie stawianych tez. Dowód powinien być nakierowany w pierwszej kolejności na wykazanie określonych faktów, a fakty w tej sprawie zostały potwierdzone, co bezsprzecznie wynika z zakres, w jakim sprawa przez organ II instancji została przekazana do ponownego rozpoznania. Okoliczności podane przez obronę w żadnym przypadku nie mogą służyć do

obalenia postawionego zarzutu, okoliczności te były nieprzydatne i nie miały związku z popełnieniem czynów, stąd przeprowadzenie dowodu pozostawałoby bez wpływu na ostateczne rozstrzygnięcie.

Ponadto RKO postanowiła z urzędu uzupełnić materiał dowodowy przy uwzględnieniu wytycznych zawartych w orzeczeniu Głównej Komisji Orzekającej, poprzez:

- a.
zobowiązanie (...) Teatru (...) do przedłożenia dokumentacji związanej z podejmowaniem przez Pana (...) działań związanych z brakiem płatności zobowiązań, za 2014 i 2015 rok.
- b.
zobowiązanie (...) Teatru (...) do przedłożenia dokumentacji będącej w posiadaniu jednostki w zakresie prowadzonej korespondencji z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych w związku z nieterminowym regulowaniem składek za okres 2014 – 2015 rok.
- c.
zobowiązanie Województwa (...) do wskazania przyczyny zmniejszenia dotacji podmiotowej dla (...) Teatru (...) za 2014 i 2015 rok dodatkowo wskazanie w jakiej wysokości i od kiedy zostały zmniejszone na rzecz (...) Teatru (...) dotacje podmiotowe?
- d.
zobowiązanie (...) Teatru (...) oraz Województwa (...) do przedłożenia korespondencji związanej z sytuacją zmniejszenia dotacji podmiotowej za 2014 i 2015 rok;
- e.
wyjaśnienia czy w sytuacji zmniejszenia dotacji podmiotowej na rzecz (...) Teatru (...) – Województwo (...) wskazywało, bądź nie wskazywało sytuacji finansowej, a zwłaszcza płatniczej Teatru w kontekście ograniczenia finansowego Teatru przez Urząd Marszałkowski z uwzględnieniem specyfiki działania Teatru (brak zaplecza, brak własnej siedziby, konieczności zatrudnienia osób z zewnątrz do realizacji poszczególnych przedsięwzięć), które utrudniało lub uniemożliwiało działania przy ograniczeniu środków dotacji podmiotowej.

RKO obdarzyła pełnią wiarygodności zebrane dowody w sprawie, o które występowała w celu uzupełnienia oraz ustalenia stanu faktycznego, sprowadzającego się do podejmowanych czynności przez Obwinionego na rzecz kierowanej prze siebie jednostki. Z lektury pisma (...) Teatru (...) z dnia 28 kwietnia 2017 r. o nr (...) jednoznacznie wynika, iż w przedmiotowej sprawie nie zostały podjęte żadne regulaminy, co do priorytetów regulowania zobowiązań za lata 2014-2015.

RKO zaznaczyła, iż wbrew twierdzeniom Obwinionego, który odwoływał się do sytuacji zmniejszenia dotacji podmiotowej dla (...) Teatru (...) za 2014 i 2015 rok, zmniejszenie dotacji nastąpiło, nie w latach 2014-2015, ale w 2012 i 2013 roku, co jednoznacznie wynika z treści kserokopii pism załączonych do pisma (...) Teatru (...) z dnia 28 kwietnia 2017 r. o nr (...) (k.551-586). Powyższe znalazło swoje potwierdzenie w zestawieniu krzyżowym, w dokumentacji wnioskowanej przez organ rozstrzygający od Marszałka Województwa (...) z dnia 26 kwietnia 2017 r. o nr (...) Marszałek Województwa (...) podkreślił, że w latach 2014 i 2015 nie miały miejsca zmniejszenia dotacji podmiotowej dla (...) Teatru (...).

Zgodnie z uchwałą Nr (...) Sejmiku Województwa (...) z dnia (...) grudnia 2013 r. w sprawie uchwały budżetowej Województwa (...) na 2014 rok wysokość dotacji podmiotowej dla Teatru na 2014 rok ustalona została na poziomie 2.990.251 zł (słownie: dwa miliony dziewięćset dziewięćdziesiąt tysięcy dwieście pięćdziesiąt jeden złotych). W trakcie roku budżetowego nastąpiło zwiększenie wysokości dotacji podmiotowej o 200.000 zł (słownie: dwieście tysięcy złotych) — uchwałą Nr (...) Sejmiku Województwa (...) z dnia 6 października 2014 r. zmieniająca uchwałę w sprawie uchwały budżetowej Województwa (...) na 2014 rok oraz kolejne 69.000 zł (słownie: sześćdziesiąt dziewięć tysięcy złotych) - uchwałą (...) Sejmiku Województwa (...) z dnia 3 listopada 2014 r. zmieniająca uchwałę w sprawie uchwały budżetowej Województwa (...) na 2014 rok. Ostatecznie wysokość dotacji podmiotowej dla Teatru na 2014 rok wyniosła 3.259.251 zł (słownie: trzy miliony dwieście pięćdziesiąt dziewięć tysięcy dwieście pięćdziesiąt jeden złotych).

Marszałek Województwa (...) dodatkowo wyjaśnił, że wstępnie planowano dla Teatru na 2015 rok dotację podmiotową w wysokości 3.050.056 zł (słownie: trzy miliony pięćdziesiąt tysięcy pięćdziesiąt sześć złotych) - Uchwałą (...) Zarządu Województwa (...) z dnia 12

listopada 2014 r. w sprawie wniesienia pod obrady Sejmiku Województwa (...) projektu uchwały Sejmiku w sprawie uchwały budżetowej Województwa (...) na 2015 rok. Ostatecznie zaplanowano środki w wysokości 3.120.056 zł (słownie: trzy miliony sto dwadzieścia tysięcy pięćdziesiąt sześć złotych) — uchwała Nr (...) Sejmiku Województwa (...) z dnia 26 stycznia 2015 r. w sprawie uchwały budżetowej Województwa (...) na 2015 rok. W trakcie roku budżetowego miejsce miały zwiększenia dotacji o kwotę 450.000 zł (słownie: czterysta pięćdziesiąt tysięcy złotych) - Uchwała Nr (...) Sejmiku Województwa (...) z dnia 6 lipca 2015 r. zmieniająca uchwałę w sprawie uchwały budżetowej Województwa (...) na 2015 rok i kolejno 300.000 zł – Uchwała Nr (...) Sejmiku Województwa (...) z dnia 23 listopada 2015 r. zmieniająca uchwałę w sprawie uchwały budżetowej Województwa (...) na 2015 rok.

Ponadto RKO podjęła czynności procesowe w celu odebrania zeznań od świadków: Głównej Księgowej (...); Marszałka Województwa (...) i Dyrektora Departamentu Kultury, Promocji i Turystyki w Urzędzie Marszałkowskim Pana (...).

RKO wskazała jednak, iż zeznania Głównej Księgowej mogły pozwolić na weryfikację tez przedstawianych w toku postępowania przez Obwinionego, że nie miał on wiedzy na temat opóźnień w płatnościach składek, choć miał on wiedzę w przedmiocie trudnej sytuacji finansowej Teatru i tego, że były trudności ogólne w bieżących płatnościach – jedynie, co do okresu, w których Główna Księgowa była zatrudniona w jednostce, tj.: w latach 2011-2014 była p.o. Głównego Księgowego, zaś od 2014 do 2015 r. do końca listopada była Głównym Księgowym.

Świadek (...) zeznała, że pojawiały się jakieś trudności w realizacji obligatoryjnych obowiązków wynikających z ustawy w kwestiach dotyczących płatności na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Z tego, co pamięta, a upłynęło dwa lata od momentu kiedy miała styczność z tymi dokumentami. Spowodowane to było niedofinansowaniem Teatru tzn. dotacja, jaką Teatr otrzymywał nie wystarczała na regulowanie płatności. (...) Teatr (...) grał dużo spektakli, przy czym w pierwszej kolejności płaciliśmy wynagrodzenia artystom i wtedy brakowało na pozostałe płatności. Świadek (...) zeznała, że trudności z regulowaniem płatności były już od 2014 r., ponieważ dotacja była pomniejszana z roku na rok. Dyrektor starał się, żeby jak najwięcej płacić względem ZUS. Musieliśmy zabezpieczać środki na

wynagrodzenia pracownicze. Dyrektor starał się pozyskiwać sponsorów jednak to nie dawało efektów. Były dofinansowania sponsorów, ale to także nie wystarczało na zabezpieczenie środków na wszystkie zaległości. Wynagrodzenia były płacone na bieżąco w pierwszej kolejności płacone były artystom. Dalej wskazała, że Obwiniony miał wiedzę i był świadomy na temat wystąpienia nieterminowych płatności składek wobec ZUS, którą świadek mu przekazywała. Mówił, żeby w miarę możliwości jak najszybciej spłacać zaległości wobec ZUS. Ponadto Dyrektor dwukrotnie zwracał się do organu założycielskiego o zwiększenie dotacji. Było to na przełomie od 2013 r do 2015 r. Jednakże nie otrzymali żadnych środków. Dyrektor decydował o pierwszeństwie regulowania tych zobowiązań w zaistniałej sytuacji. Świadek (...) zeznała ponadto, że Obwiniony jednoosobowo miał upoważnienie do konta i pobierał kwoty, z których nie rozliczał się na bieżąco z Teatrem. Miał dostęp do konta bankowego, mógł się zapoznać, jaki jest stan środków.

Wyłącznie Pan Dyrektor posiadał jednoosobowe upoważnienie, ponieważ to była jego decyzja, była umowa podpisana z bankiem i było tak, że Dyrektor jednoosobowo był upoważniony. Znając sytuację finansową, mając dostęp do konta i znając wysokość przyznanych dotacji przez Urząd Marszałkowski Pan Dyrektor poczynił kroki, które zmierzały do zmniejszenia kosztów realizacji spektakli, żeby jednak można to finansować w sposób płynny, np. odwoływaliśmy niektóre spektakle. Natomiast z tymi, co były już podpisane umowy i tych umów nie mogliśmy już rozwiązać tylko musieliśmy grać.

Świadek (...) zeznała, że Urząd Marszałkowski wysyłał pisma i był również w trudnej sytuacji finansowej. Z tego, co pamięta taka informacja się pojawiła od 2012 lub 2013 r. przychodziła informacja z Urzędu Marszałkowskiego.

RKO obdarzyła zeznania świadka Głównej Księgowej (...) Teatru (...) walorem wiarygodności, uznając je za szczere, logiczne, jak również uzupełniające się w ciągu logicznym z dotychczas zgromadzonym materiałem dowodowym w sprawie, a przede wszystkim z materiałem uzupełnionym po przeprowadzeniu dowodu z przesłuchania świadka (vide dokumentacja Marszałka Województwa (...) z dnia (...) kwietnia 2017 r. o nr (...); dokumentacja (...) Teatru (...) pismo z dnia (...) kwietnia 2017 r. o nr (...)).

W drugiej kolejności zeznania złożył (...) zatrudniony w Urzędzie Marszałkowskim, jako Dyrektor Departamentu Kultury Promocji i Turystyki, który zeznał że w 2014 r. dotacja jeżeli chodzi o plan wyjściowy na dzień 1 stycznia 2014 r., a wykonanie na 31 grudnia 2014 r. to ta dotacja została zwiększona o 200.000,00 zł, a w 2015 r., jeżeli chodzi o zwiększenie dotacji podmiotowej nastąpiło w kwocie 820.000,00 zł do dnia 31 grudnia 2015 r. W 2014 r. dotacja została zwiększona na prośbę wcześniejszego Dyrektora, natomiast w 2015 r. na wniosek p.o. Dyrektora (...) Teatru (...) Pani (...). W latach wcześniejszych pojawiały się trudności zmniejszenia dotacji związane z trudną sytuacją Województwa (...) dotyczyło to praktycznie wszystkich instytucji kultury związane to było z tzw. „Janosikowym”. Było to latami 2012 r. i 2013 r., kiedy były te zmniejszenia. Świadek (...) wyjaśnił, że w informacjach zbiorczych kierowanych na posiedzenie Zarządu Województwa (...) w celu zapoznania się z kondycją instytucji kultury znajdowały się informacje dotyczące (...) Teatru (...) płynności finansowej, stanu zobowiązań. Ostatnio taka informacja to jest 2013 r. ponowiona w lutym 2014 r. odnośnie stanu finansów w instytucjach kultury. (...) Teatr (...) był informowany z wyprzedzeniem, że będzie zwiększona dotacja podmiotowa.

Świadek (...) w dalszych zeznaniach podniósł, że to nie było tak, że Teatr nie miał możliwości działania, funkcjonowania natomiast każda instytucja jest kontrolowana i są sporządzane wystąpienia pokontrolne, które są pewnym kierunkiem zmian w instytucji. Bywają także spotkania cykliczne z Dyrektorami instytucji kultury, na których są poruszane kwestie finansów i współpracy między instytucjami, żeby uzyskać efekt wymierny za mniejsze pieniądze. Jest bieżąca korespondencja i kontakt z instytucjami i wskazywane są kierunki działań postępowania w sytuacjach, które są dla instytucji trudne czy też w jakiś sposób kontrowersyjne. Teatr ma charakter impresaryjny jedna z niewielu instytucji, dla której organizatorem jest samorząd województwa to daje z jednej strony pewne ograniczenia, natomiast daje duże możliwości funkcjonowania. Jeżeli instytucja wydaje tylko 2/3 środków na wynagrodzenia i pochodne to duża część z pozostałości tych pieniędzy może być przeznaczona na działalność merytoryczną taka właśnie sytuacja zmniejszenia finansowego dotacji podmiotowej instytucja ma większą możliwość elastyczniej podejść do tego tematu zmniejszenia działalności merytorycznej. Teatr nie posiada swojej siedziby od zawsze to nie była kwestia, która wyniknęła w 2013 r. czy w 2014 r. tym bardziej, że była podjęta próba

zracjonalizowania tego stanu rzeczy i przeniesienia siedziby do (...) na teren funkcjonowania Państwowego Zespołu Ludowego Pieśni i Tańca (...), co miało w przyszłości ograniczyć koszty funkcjonowania. Efekt był różny, tę siedzibę w jakiś sposób przynajmniej czasowo zorganizowano oczywiście kwestią było także funkcjonowanie na różnych scenach Teatru, ale to także jest znany temat od 2005 r., kiedy (...) Teatr (...) powstał praktycznie bez zaplecza i infrastruktury. Dodatkowo świadek wskazał, bazując na wystąpieniu pokontrolnym, na nieracjonalne czy też nieodpowiedzialne prowadzenie gospodarki finansowej. Podniósł, że w wystąpieniu pokontrolnym wskazano, iż w sytuacji trudnej należy racjonalizować wydatki i dostosować je do możliwości finansowych. Przedstawił dwa przykłady. Kupowanie drogich smartfonów, w sytuacji, kiedy Teatr tracił płynność finansową było nieodpowiedzialnym działaniem. Ponadto kwestia „mrożenia” pieniędzy, branie zaliczek na nieokreślone wydatki w wysokości 100.000,00 zł, bądź w 2015 r. 800.000,00 zł są sprawą, w ocenie świadka, niedopuszczalną. Trudno mówić, że sytuacja firmy jest zła, gdy samemu trzyma się w kieszeni pieniądze, które mogą służyć na regulowanie różnych zobowiązań. Świadek wskazał, że Zarząd Województwa (...) podejmuje decyzję czy przychyliła się do Dyrekcji, czy też nie. To Dyrektor ma prawo o decydowaniu o środkach finansowych, jakimi dysponuje, natomiast Urząd Marszałkowski nie wskazuje rozwiązań, ponieważ to Dyrektor wie najlepiej jaką ma strukturę wydatków i gdzie może poszukać oszczędności i jakie rozwiązania najlepiej stosować.

RKO, w zakresie złożonych zeznań przez świadka (...) uznała, że są to zeznania spójne, szczerze, logiczne. Świadek artykułował swoje wypowiedzi w sposób spontaniczny, swobodny, co utwierdza w przekonaniu o wiarygodności oraz szczerości zastosowanego osobowego źródła dowodowego, który na tle uprzednio przeprowadzonych dowodów, przedstawia sytuację w ciąg logiczny i spójny, co do prawidłowego ustalenia prawdy materialnej.

W dniu 5 maja 2017 r. do RKO wpłynął wniosek Obrońcy (...) o cofnięcie wniosku dowodowego (wniosek z dnia 27 kwietnia 2017 r.) w przedmiocie dopuszczenia dowodu z zeznań świadków: Marszałka Województwa (...); Dyrektora Departamentu Kultury (...).

Obrońca Obwinionego rezygnując z powyższych dowodów wniósł o odwołanie wezwania świadków na wyznaczoną rozprawę. Przewodniczący Składu Orzekającego postanowił

uwzględnić w części wniosek obrońcy o cofnięcie wniosku dowodowego o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka Marszałka Województwa (...).

W toku postępowania obrońca obwinionego cofnął wniosek dowodowy w zakresie, którym uprzednio podniósł inicjatywę dowodową. W tak przedstawionym stanie, postanowiono o uwzględnieniu wniosku obrońcy obwinionego, albowiem obwinionemu, działającemu w niniejszej sprawie za pośrednictwem profesjonalnego obrońcy, przysługuje prawo do przedstawiania dowodów na swoją obronę oraz składania wniosków dowodowych (art. 74 ust. 2 i 3 uondfp). W pozostałym zakresie, na podstawie art. 89 ust. 2 pkt 3 uondfp, wniosek dowodowy o cofnięcie dopuszczenia dowodu z zeznań świadka Dyrektora Departamentu Kultury - (...) oddalono, z uwagi na to, że okoliczność, której dotyczy wniosek, została już udowodniona zgodnie z twierdzeniem wnioskodawcy; ponadto przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka (...) nastąpiło w dniu 31 marca 2017 r. na rozprawie przed RKO.

Nie można, zdaniem RKO, uznać wyjaśnień obrony zawartych w mowie końcowej, iż obwiniony działał w stanie wyższej konieczności, gdyż sytuacja finansowa Teatru nie pozwalała Mu od 2012 r. na regulowanie bieżących należności, z uwagi na stałe zmniejszanie wysokości dotacji z Urzędu Marszałkowskiego.

Komisja zauważyła, że w treści art. 27 uondfp ustawodawca wyłączył odpowiedzialność w sytuacji działania lub zaniechania podjętego wyłącznie w celu ograniczenia skutków zdarzenia losowego, przy czym w ust. 2 tegoż artykułu określił, iż zdarzeniem losowym jest zdarzenie wywołane przez czynniki zewnętrzne, którego nie można przewidzieć z pewnością, w szczególności zagrażające bezpośrednio życiu lub zdrowiu ludzi lub grożące powstaniem szkody niewspółmiernie większej niż spowodowana działaniem lub zaniechaniem naruszającym dyscyplinę finansów publicznych. Z całości akt sprawy, co już Komisja wykazywała w niniejszym uzasadnieniu, iż dotacje na rzecz (...) były zmniejszane corocznie począwszy od 2009 r., zatem brak przesłanki nieprzewidywalności. Również pozostałe przesłanki wynikające z powyższego przepisu nie zostały ani spełnione ani wykazane przez obronę. Przepis art. 27 ust. 1 uondfp dotyczy wyłącznie zdarzeń o charakterze „losowym”. Nie może, zatem w żaden sposób dotyczyć faktów, które zaistniały wskutek działania bądź zaniechania obwinionego (nieopłacenie w wymaganym terminie składek należnych ZUS) i to

bez względu, czy były to skutki zawinione przez stronę, czy też zaistniałe bez jej zamiaru, czy nawet świadomości.

W ocenie RKO zwolnienia z odpowiedzialności Dyrektora Teatru, a w konsekwencji braku możliwości przypisania winy nie należy upatrywać, w złożonym podpisie przez głównego księgowego jednostki. Akceptowanie takiej sytuacji wprowadziłoby wprost do tolerowania łamania dyscypliny finansów publicznych, a do takich sytuacji nie można w żaden sposób dopuścić. Przeprowadzone postępowanie winno umocnić nie tylko, w utrzymaniu prawidłowej postawy przestrzegania przepisów ustawy o finansach publicznych, ale również zapobiegania przed naruszeniem dyscypliny finansów publicznych w przyszłości. Kwestia kontroli wstępnej dokonywana przez głównego księgowego, jako kontrola formalna weryfikacji dokumentów, dotyczy jedynie zakresu, jaki został wyrażony wprost w ustawie, czyli zakresu: zgodności operacji gospodarczych i finansowych z planem finansowym, kompletności i rzetelności dokumentów dotyczących operacji gospodarczych i finansowych. Końcową (ostateczną) weryfikację merytoryczną przypisuje się wyłącznie kierownikowi jednostki sektora finansów publicznych, który odpowiedzialny jest *ex lege* za całość gospodarki finansowej tej jednostki (art. 53 ust. 1 ustawy o finansach publicznych).

RKO wskazała, że przyjmując tok rozumowania Obwinionego, jako przyjętej linii obrony, należałoby wprost uznać, że w każdej sytuacji dokonana kontrasygnata przez głównego księgowego, stanowiłaby swoistą i pewną okoliczność wyłączającą odpowiedzialność kierownika jednostki, a same podnoszenie zarzutu złożonego podpisu winno skutkować wprost niemożnością przypisania Obwinionemu winy. Rola głównego księgowego m.in. sprowadza się do dokonywania wstępnej kontroli kompletności i rzetelności dokumentów dotyczących operacji gospodarczych i finansowych, nie może być natomiast utożsamiane z kontrolą legalności postępowania, co w gruncie rzeczy pozostało przypisane kierownikowi jednostki. (zob. orzeczenie GKO z dnia 3 października 2002 r., DF/GKO/Odw.-148/217-218/2001, LEX nr 80001).

Ranga zajmowanego stanowiska, winna nie dawać podstaw do formalnego, wizualnego przejrzania dokumentów finansowych, ale winna wzbudzać u kierownika odpowiedzialność kompleksową z faktu złożenia przez siebie podpisu, co równoznaczne jest ze złożeniem

oświadczenia woli na zewnątrz w imieniu i na rzecz kierowanej przez siebie jednostki (po dokonaniu ostatecznej kontroli merytorycznej). Upatrywanie okoliczności wyłączających możliwość przypisania winy, po wcześniejszym złożeniu podpisów przez głównego księgowego nie może wywołać oczekiwanych i postulowanych przez Obwinionego skutków, należało uznać – zdaniem organu rozstrzygającego – za chybione.

Obwiniony ponosi winę za wykazanie w przedmiotowych sprawozdaniach danych niezgodnych z danymi wynikającymi z ewidencji księgowej Teatru. To Obwiniony podpisał ww. sprawozdania, jako kierownik jednostki. RKO uznała, iż Obwiniony mógł uniknąć zarzucanego naruszenia dyscypliny finansów publicznych poprzez dochowanie należytej ostrożności wymaganej w danych okolicznościach.

Przekazanie sprawozdania odbiorcy są czynnościami z zakresu reprezentacji jednostki. Ustawodawca scedował te czynności osobie (kierownikowi) mającej kompetencje do działania za jednostkę, co oznacza, że mieszczą się one w zakresie reprezentacji, której to nie można przenieść, ani ograniczyć ze skutkiem wobec osób trzecich. (zob. chociażby: wyrok WSA z dnia 26 kwietnia 2010 r. sygn. akt V SA/Wa 103/10; por. orzeczenie GKO z dnia 05 listopada 2009 r. sygn. akt BDF1/4900/65/65-66/09/2232).

RKO uznała, że nie sposób podzielić poglądu, że naruszone obowiązki nie należały do jego obowiązków, jako Dyrektora Teatru. Zgodnie z przytoczonymi powyżej przepisami to właśnie Dyrektor, jako kierownik jednostki sektora finansów publicznych odpowiada za całość gospodarki finansowej kierowanej przez siebie jednostki, a także reprezentuje tę jednostkę na zewnątrz. Natomiast w stosunku do pracowników może wyciągnąć przewidziane prawem konsekwencje za niewłaściwe wykonywanie przez nich swoich służbowych obowiązków. Zgodnie z orzecznictwem GKO, sprawozdanie budżetowe powstaje z momentem złożenia na nim podpisu przez kierownika jednostki, niezależnie od tego, kto technicznie je sporządził oraz kto - poza kierownikiem jednostki - jeszcze je podpisał (orzeczenie GKO z dnia 15 listopada 2010 r., BDF1/4900/10/11-12/RN-6-7/10/145, LEX nr 786475).

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego i przeprowadzonego postępowania RKO uznała, iż odpowiedzialność za zarzucane czyny ponosi (...) – Dyrektor (...). Odpowiedzialność ta, wynika z art. 4 ust. 1 pkt 2 uoondfp, gdyż zgodnie z art. 9 pkt 13 ufp

do sektora finansów publicznych zalicza się m.in. samorządowe instytucje kultury, do których niewątpliwie (...) się zalicza. Zgodnie z art. 53 ustawy o finansach publicznych kierownik jednostki sektora finansów publicznych jest odpowiedzialny za całość gospodarki finansowej tej jednostki, a art. 17 ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej stanowi, iż dyrektor instytucji kultury zarządza instytucją i reprezentuje ją na zewnątrz. Z § 6 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 4 marca 2010 r. w sprawie sprawozdań jednostek sektora finansów publicznych w zakresie operacji finansowych wynika, że sprawozdania, w imieniu jednostki, są sporządzane i przekazywane przez kierowników jednostek organizacyjnych podległych jednostkom samorządu terytorialnego.

Organ orzekający w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych wymierza karę według swego uznania, w granicach określonych w ustawie, uwzględniając skutki i stopień szkodliwości naruszenia dyscypliny finansów publicznych dla finansów publicznych, stopień winy, jak również cele kary w zakresie społecznego oddziaływania oraz cele zapobiegawcze i dyscyplinujące, które ma osiągnąć w stosunku do ukaranego.

Przy wymiarze kary RKO uwzględniła dyrektywy zawarte art. 33 ust. 2 uoondfp, z którego wynika, że organ orzekający uwzględnia motyw i sposób działania, okoliczności działania lub zaniechania, jak również właściwości, warunki osobiste osoby odpowiedzialnej za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, jej doświadczenie zawodowe, sposób wywiązywania się z obowiązków służbowych. Uwzględniając powyższe, Regionalna Komisja Orzekająca – na podstawie art. 31 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 37 uoondfp – wymierzyła Obwinionemu karę upomnienia za wszystkie czyny.

Wymierzając taką właśnie karę, Regionalna Komisja Orzekająca uwzględniła przede wszystkim okoliczności obciążające postawę Obwinionego przejawiającą się na wystąpieniu deliktów finansowych; kwotę niezgodności wykazanych w sprawozdaniach Rb-N i Rb-Z z ewidencją księgową, wysokość i ciągłość (2014 r. i styczeń – luty 2015 r.) nieopłaconych składek na rzecz ZUS, długość opóźnienia w ich uregulowaniu, zakup sprzętu elektronicznego telefonów Apple iPhone 6 Plus 128GB i Apple złoty za łączną kwotę 7.183,18, zł; rangę naruszonych przepisów prawa oraz negatywną opinię w zakresie prowadzenia gospodarki finansowej (...); wieloletnie doświadczenia zawodowe na zajmowanym stanowisku (a w tym

względnie posiadanie wieloletniego doświadczenia). Obwiniony legitymuje się długoletnim doświadczeniem, w związku, z czym jest to okoliczność dodatkowo obciążająca postawę Obwinionego, ponieważ standard wymagań wobec osób dysponujących środkami publicznymi przy podejmowaniu decyzji rodzących konsekwencje finansowe jest z pewnością wyższy niż w stosunku do przeciętnego obywatela. Do przesłanek odciążających Regionalna Komisja Orzekająca zaliczyła fakt, iż Obwiniony nie był wcześniej karany za naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

RKO wskazała, iż wymierzona Obwinionemu kara jest w jej ocenie sprawiedliwa, nie wykracza poza rzeczywistą potrzebę, jak również nie jest to kara nadmiernie łagodna. Jest to kara celowa, która uwzględnia wszystkie elementy decydujące o jej rodzaju i wymiarze. Dodatkowo wymierzona Obwinionemu kara spełni – w cenie RKI - swoje cele wychowawcze i zapobiegawcze, a przede wszystkim zapobiegnie powrotowi na drogę popełnienia naruszenia dyscypliny finansów publicznych, jak również będzie dla Obwinionego motywacją do zmiany postępowania w przyszłości i skłoni go do przestrzegania ustawowych nakazów oraz zakazów (norm) zachowania.

Obwiniony popełniając czyny zabronione dążył do osiągnięcia celów, które były dla niego na tyle ważne, że nie baczył na następstwa swojego działania w postaci naruszenia prawa. Uznanie tych działań świadczy o tym, że to, do czego dążył było dla niego tak istotne, że ewentualność popełnienia czynu karalnego nie wpłynęła na jego decyzję, co do określonego zachowania.

RKO doszła również do przekonania, że wymierzona Obwinionemu kara spełni swoje zadanie w zakresie prewencji ogólnej, umocni powagę i poszanowanie prawa, będzie elementem kształtowania odpowiedzialnych, pozytywnych postaw w społeczeństwie i przekonania, że popełniony delikt finansowy spotka się z należyłą i sprawiedliwą reakcją organów orzekających w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Upomnienie wskazuje, że w sprawie zachodzą przesłanki działające na korzyść sprawcy. Kara ta jest swoistym ostrzeżeniem, upomnieniem mającym na celu zapobieganie naruszaniu przez Obwinionego dyscypliny finansów publicznych w przyszłości (orzeczenie GKO z dnia 13 stycznia 2003 r., DF/GKO/Odw.-100/131-132/2002). Nieosobowy materiał dowody

zgromadzony w toku postępowania nie budzi wątpliwości, co do swej prawdziwości i autentyczności, jest w pełni wiarygodny. Nie był kwestionowany przez strony w żadnym stadium postępowania i w pełni odzwierciedla przebieg dokonanych zgodnie z wymogami stawianymi przez ustawę o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych czynności procesowych.

Odwołanie od orzeczenia RKO z dnia 2 czerwca 2017 r. złożył działający w imieniu Obwinionego Adwokat (...). Zaskarżył on orzeczenie w całości i wniósł o jego uchylenie w całości i przekazanie sprawy do organu I instancji, ewentualnie o zmianę i uniewinnienie lub umorzenie postępowania. Przedmiotowemu orzeczeniu zarzucił:

1. nieprzeprowadzenie wyczerpującego postępowania dowodowego mającego na celu ustalenie okoliczności stanowiących podstawę ukarania Obwinionego, w szczególności przez oddalenie wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego rewidenta czy bieżące dochody Teatru pozwalały na bieżącą spłatę należności publicznoprawnych,
2. dokonanie błędnych ustaleń, co do winy Obwinionego na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego,
3. niezastosowanie wobec Obwinionego instytucji stanu wyższej konieczności.
4. błędne przypisanie, iż za naruszenia objęte orzeczeniem odpowiadał bezpośrednio Obwiniony a nie osoby odpowiedzialne zgodnie z zakresem obowiązków uczestniczące w procesie zamówień.
5. nieuwzględnienie stanowiska obrony.

Główna Komisja Orzekająca ustaliła i zważyła, co następuje.

Odwołanie jest niezasadne – zaskarżone orzeczenie RKO odpowiada prawu i winno być utrzymane w mocy.

W pierwszej kolejności Główna Komisja Orzekająca wskazuje, że podziela referowane powyżej ustalenia faktyczne dokonane przez RKO i uznaje je za własne. Podziela również dokonaną w zaskarżonym orzeczeniu subsumpcję i kwalifikację prawną działań Obwinionego oraz zastosowane wymiar kary, uznając trafność podnoszonej przy tym argumentacji.

Popełnienie przez Odwołującego naruszeń zarzucanych Obwinionemu naruszeń dyscypliny finansów publicznych określonych w art. art. 14 pkt 1, 2 i 3 oraz art. 18 pkt 2 uodfp w sposób wskazany w treści orzeczenia, nie budzi żadnych wątpliwości.

Po drugie, Główna Komisja Orzekająca podkreśla szczególną odpowiedzialność kierownika jednostki sektora finansów publicznych za prawidłowe prowadzenie gospodarki finansowej przez tę jednostkę, w szczególności zapewnienie wiarygodności sporządzanych sprawozdań budżetowych oraz sprawozdań z zakresu realizowanych operacji finansowych, a także wywiązywanie się obowiązków w zakresie regulowania zobowiązań z tytułu obciążeń publiczno-prawnych, takich jak składki na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne itp.

Główna Komisja Orzekająca nie podziela stanowiska Odwołującego, co do nieprzeprowadzenia wyczerpującego postępowania dowodowego mającego na celu ustalenie okoliczności stanowiących podstawę ukarania obwinionego. Postępowanie dowodowe zostało przeprowadzone w sposób wyjątkowo staranny i nie budzący żadnych wątpliwości, co do poczynionych w jego następstwie ustaleń.

Regionalna Komisja Orzekająca z urzędu uzupełniła materiał dowodowy przy uwzględnieniu wytycznych zawartych w orzeczeniu Głównej Komisji Orzekającej, poprzez:

- a.
zobowiązanie (...) Teatru (...) do przedłożenia dokumentacji związanej z podejmowaniem przez Pana (...) działań związanych z brakiem płatności zobowiązań, za 2014 i 2015 rok.
- b.
zobowiązanie (...) Teatru (...) do przedłożenia dokumentacji będącej w posiadaniu jednostki w zakresie prowadzonej korespondencji z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych w związku z nieterminowym regulowaniem składek za okres 2014 – 2015 rok.
- c.
zobowiązanie Województwa (...) do wskazania przyczyny zmniejszenia dotacji podmiotowej dla (...) Teatru (...) za 2014 i 2015 rok dodatkowo wskazanie, w

jakiej wysokości i od kiedy zostały zmniejszone na rzecz (...) Teatru (...) dotacje podmiotowe?

d.

zobowiązanie (...) Teatru (...) oraz Województwa (...) do przedłożenia korespondencji związanej z sytuacją zmniejszenia dotacji podmiotowej za 2014 i 2015 rok;

e.

wyjaśnienia czy w sytuacji zmniejszenia dotacji podmiotowej na rzecz (...) Teatru (...) – Województwo (...) wskazywało, bądź nie wskazywało sytuacji finansowej, a zwłaszcza płatniczej Teatru w kontekście ograniczenia finansowego Teatru przez Urząd Marszałkowski z uwzględnieniem specyfiki działania Teatru (brak zaplecza, brak własnej siedziby, konieczności zatrudnienia osób z zewnątrz do realizacji poszczególnych przedsięwzięć), które utrudniało lub uniemożliwiało działania przy ograniczeniu środków dotacji podmiotowej.

Ponadto RKO skorzystała z osobowych źródeł dowodowych w postaci zeznań świadka, Głównej Księgowej (...) Teatru (...), Pani (...) i Dyrektora Departamentu Kultury w Urzędzie Marszałkowskim, Pana (...).

Zgodnie z dyspozycją art. 150 ust. 2 uondfp, wskazania Głównej Komisji Orzekającej, co do dalszego postępowania są wiążące dla komisji orzekającej, której sprawę przekazano.

Natomiast zaniechanie zalecanych przez organ odwoławczy czynności możliwe jest jedynie wówczas, gdy stają się one zbędne w związku z wyjaśnieniem określonej okoliczności w sposób niebudzący wątpliwości za pomocą innych dowodów, np. dowodu pierwotnego zamiast wskazanego przez komisję ad quem dowodu pochodnego.

Na podstawie art. 89 ust. 3 pkt 2, 3 i 4 uondfp RKO postanowiła o oddaleniu wniosku dowodowego w zakresie powołania biegłego rewidenta, na okoliczność wskazaną przez Obrońcę Obwinionego, dotyczącą działania przez Obwinionego w stanie wyższej konieczności. Główna Komisja Orzekająca w pełni podziela pogląd, iż zgromadzony materiał dowodowy dokumentuje w sposób wystarczający kondycję finansową jednostki, a

przedmiotowy wniosek dowodowy służył jedynie do przedłużenia postępowania. W ocenie Głównej Komisji Orzekającej oddalenie wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego rewidenta na okoliczność, czy bieżące dochody Teatru pozwalały na bieżącą spłatę należności publicznoprawnych nie narusza praw Obwinionego do przeprowadzenia rzetelnego, wyczerpującego postępowania dowodowego.

W dniu 5 maja 2017 r. do RKO wpłynął wniosek Obrońcy (...) o cofnięcie wniosku dowodowego (wniosek z dnia 27 kwietnia 2017 r.) w przedmiocie dopuszczenia dowodu z zeznań świadków: Marszałka Województwa (...); Dyrektora Departamentu Kultury – (...). Przewodniczący Składu Orzekającego RKO uwzględnił wniosek Obrońcy o cofnięcie wniosku dowodowego o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka Marszałka Województwa (...). W ocenie Głównej Komisji Orzekającej RKO zasadnie oddaliła wniosek dowodowy o cofnięcie dopuszczenia dowodu z zeznań świadka Dyrektora Departamentu Kultury - (...), z uwagi na to, że okoliczność, której dotyczył wniosek, została już udowodniona zgodnie z twierdzeniem wnioskodawcy; ponadto przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka (...) nastąpiło w dniu 31 marca 2017 r. na rozprawie przed RKO.

Główna Komisja Orzekająca z całą mocą podkreśla brak jakichkolwiek wątpliwości, co do winy Obwinionego, który bez wątpienia nie działał w stanie wyższej konieczności i odpowiadał bezpośrednio oraz wyłącznie na przypisywane mu naruszenia dyscypliny finansów publicznych.

Nie można zgodzić się z zawartym w odwołaniu twierdzeniem, iż Obwiniony działał w stanie wyższej konieczności, gdyż sytuacja finansowa Teatru nie pozwalała Mu od 2012 r. na regulowanie bieżących należności, z uwagi na stałe zmniejszanie wysokości dotacji z Urzędu Marszałkowskiego. Wbrew twierdzeniom Obwinionego (...), który odwoływał się do sytuacji zmniejszenia dotacji podmiotowej dla (...) Teatru (...) za 2014 i 2015 rok, zmniejszenie dotacji nastąpiło, nie w latach 2014-2015, ale w 2012 i 2013 roku, co jednoznacznie wynika z treści kserokopii pism załączonych do pisma (...) Teatru (...) z dnia 28 kwietnia 2017 r. o nr (...) (k. 551-587). Powyższe znalazło swoje potwierdzenie w zestawieniu krzyżowym, w dokumentacji wnioskowanej przez RKO od Marszałka Województwa (...) z dnia 26 kwietnia 2017 r. o nr (...). Marszałek Województwa (...) podkreślił, że w latach 2014 i 2015 nie miały miejsca zmniejszenia dotacji podmiotowej dla (...) Teatru (...); również z przeprowadzonych

osobowych źródeł dowodowych z zeznań świadka Głównej Księgowej (...) Teatru (...) Pani (...) i Dyrektora Departamentu Kultury w Urzędzie Marszałkowskim Pana (...).

Świadek (...) zeznała ponadto, że wyłącznie Obwiniony jednoosobowo miał upoważnienie do konta i pobierał kwoty, z których nie rozliczał się na bieżąco z Teatrem. Miał dostęp do konta bankowego, mógł się zapoznać z tym, jaki jest stan środków. Powyższe potwierdza jego wyłączną odpowiedzialność za zarzucane mu czyny określone w art. 14 pkt 1, 2 i 3 uondfp. Obwiniony mógł uniknąć naruszenia dyscypliny finansów publicznych regulując terminowo składki na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne oraz Fundusz Pracy, na co pozwalały środki, którymi dysponowała jednostka.

Zgodnie z treścią art. 19 ust. 1 uondfp - odpowiedzialność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych ponosi osoba, która popełniła czyn naruszający dyscyplinę finansów publicznych określony przez ustawę obowiązującą w czasie jego popełnienia. Natomiast w myśl art. 19 ust. 2 uondfp - odpowiedzialność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych ponosi osoba, której można przypisać winę w czasie popełnienia naruszenia. Nie można przypisać winy, jeżeli naruszenia nie można było uniknąć mimo dołożenia staranności wymaganej od osoby odpowiedzialnej za wykonanie obowiązku, którego niewykonanie lub nienależyte wykonanie stanowi czyn naruszający dyscyplinę finansów publicznych.

W odniesieniu do zarzucanych Obwinionemu czynów określonych w art. 18 pkt 2 uondfp polegających na wykazaniu w niżej wymienionych sprawozdaniach danych niezgodnych z danymi wynikającymi z ewidencji księgowej, zdaniem GKO Obwiniony ponosi winę za wykazanie w przedmiotowych sprawozdaniach danych niezgodnych z danymi wynikającymi z ewidencji księgowej (...). Obwiniony podpisał te sprawozdania, jako kierownik jednostki w datach wykazanych w sentencji orzeczenia. GKO podziela pogląd, że Obwiniony mógł uniknąć przypisanego naruszenia dyscypliny finansów publicznych poprzez dochowanie należytej ostrożności wymaganej w danych okolicznościach. Owa ostrożność winna wyrażać się w sprawdzeniu danych wykazanych w projektach sprawozdań, przed ich podpisaniem, z danymi wynikającymi z ewidencji księgowej jednostki. Podpisując przedmiotowe sprawozdanie powinien je uprzednio zweryfikować z ewidencją księgową jednostki, co pozwoliłoby na stwierdzenie ewentualnych błędów i dokonanie właściwych poprawek.

Zgodnie z utrwaloną linią orzeczniczą przygotowany przez głównego księgowego projekt sprawozdania nabiera cech sprawozdania dopiero po podpisaniu go przez kierownika jednostki, a czynność powyższa mieści się w tym zakresie czynności reprezentowania jednostki na zewnątrz i jako taka nie może być skutecznie cedowana na pracowników jednostki (m.in. wyrok WSA z dnia 26 kwietnia 2010 r. sygn. akt V SA/Wa 103/10; orzeczenie GKO z dnia 5 listopada 2009 r. sygn. akt BDF1/4900/65/65-66/09/2232; orzeczenie GKO z dnia 15 listopada 2010 r., BDF1/4900/10/11-12/RN-6-7/10/145, LEX nr 786475; orzeczenie GKO DF/GKO/Odw.-100/131-132/2002; orzeczenie GKO DF/4900/35/33/08/1448 z dnia 15 września 2008 r., orzeczenie GKO BDF1/4900/2/2/14 z dnia 19 maja 2014 r.). W tym miejscu należy również przypomnieć, iż osoba ubiegająca się o stanowisko dyrektora powinna wiedzieć, że dyrektor, jak i każdy kierownik jednostki, powinien posiadać nie tylko wiedzę o merytorycznych działaniach jednostki, ale także w jednakowym stopniu powinien wykazać się wiedzą organizacyjną (orzeczenie GKO DF/GKO-4900-92/112/06/3214 z dnia 19 marca 2007 r.). W konsekwencji zdaniem GKO wina Obwinionego w przedmiotowym zakresie nie budzi wątpliwości.

Komisja zauważyła, że w treści art. 27 uondfp ustawodawca wyłączył odpowiedzialność w sytuacji działania lub zaniechania podjętego wyłącznie w celu ograniczenia skutków zdarzenia losowego przy, czym w ust. 2 tegoż artykułu określił, iż zdarzeniem losowym jest zdarzenie wywołane przez czynniki zewnętrzne, którego nie można przewidzieć z pewnością, w szczególności zagrażające bezpośrednio życiu lub zdrowiu ludzi lub grożące powstaniem szkody niewspółmiernie większej niż spowodowana działaniem lub zaniechaniem naruszającym dyscyplinę finansów publicznych. W ocenie GKO w odniesieniu do Obwinionego powyższe przesłanki wyłączenia odpowiedzialności nie zachodzą.

Główna Komisja Orzekająca podkreśla wyjątkową niefrasobliwość i brak troski o dobro finansów publicznych, jakie cechowały postawę Obwinionego w czasie popełnienia zarzucanych mu naruszeń dyscypliny finansów publicznych. Jego działania ponad wszelką wątpliwość godziły w ład finansów publicznych.

Ponadto należy podkreślić, że RKO wymierzając Obwinionemu karę upomnienia wzięła pod uwagę wszelkie okoliczności mogące przemawiać na korzyść Obwinionego. RKO działała w tym zakresie ramach przysługujących jej ustawowych uprawnień, choć w ocenie Głównej

Komisja Orzekającej pierwotny wymiar kary, to jest kara nagany lepiej odpowiadał wadze i znaczeniu naruszeń dyscypliny finansów publicznych popełnionych przez Obwinionego.

Główna Komisja Orzekająca niestety nie miała możliwości zaostżenia kary wymierzonej przez komisję w I instancji.

Uwzględniając powyższe, orzeczono jak w sentencji.